

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing

- ★ **Verordening (EG) nr. 417/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 18 februari 2002 betreffende het versneld invoeren van de vereisten inzake een dubbelwandige uitvoering of een gelijkwaardig ontwerp voor enkelwandige olie-tankschepen en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 2978/94 van de Raad** 1
- Verordening (EG) nr. 418/2002 van de Commissie van 6 maart 2002 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit 6
- ★ **Verordening (EG) nr. 419/2002 van de Commissie van 6 maart 2002 houdende wijziging van Verordening (EG) nr. 2390/1999 tot vaststelling van de uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 1663/95 wat betreft de vorm en de inhoud van de boekhoudkundige informatie die de lidstaten ter beschikking van de Commissie moeten houden in het kader van de goedkeuring van de rekeningen van het EOGFL, afdeling Garantie** 8
- Verordening (EG) nr. 420/2002 van de Commissie van 6 maart 2002 betreffende de nieuwe toewijzing van de rechten op invoer van jonge mannelijke mestrunderen overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1095/2001 10
- Verordening (EG) nr. 421/2002 van de Commissie van 6 maart 2002 tot vaststelling van de specifieke wisselkoers voor de vergoeding van de opslagkosten in de suikersector voor de maand februari 2002 11
- ★ **Richtlijn 2002/23/EG van de Commissie van 26 februari 2002 houdende wijziging van de bijlagen bij de Richtlijnen 86/362/EEG, 86/363/EEG en 90/642/EEG van de Raad tot vaststelling van maximumgehalten aan residuen van bestrijdingsmiddelen in en op respectievelijk granen, levensmiddelen van dierlijke oorsprong en bepaalde producten van plantaardige oorsprong, met inbegrip van groenten en fruit** 13

Raad

2002/192/EG:

- ★ **Besluit van de Raad van 28 februari 2002 betreffende het verzoek van Ierland deel te mogen nemen aan bepalingen van het Schengenacquis** 20

2002/193/EG:

- ★ **Beschikking van de Raad van 28 februari 2002 betreffende de toekenning door de regering van de Franse Republiek van buitengewone nationale steun voor de distillatie van bepaalde producten van de wijnsector** 24

2002/194/EG:

- ★ **Beschikking van de Raad van 28 februari 2002 betreffende de toekenning door de regering van de Italiaanse Republiek van buitengewone nationale steun voor de distillatie van bepaalde producten van de wijnsector** 26

Commissie

2002/195/EG:

- ★ **Beschikking van de Commissie van 17 oktober 2001 betreffende de steunregeling die Italië voornemens is ten uitvoer te leggen ten gunste van de sectoren productie, verwerking en afzet van producten van bijlage I van het Verdrag (wet nr. 81 van de regio Sicilië van 7 november 1995) (kennisgeving geschied onder nummer C(2001) 3060)** 27

Rectificaties

- ★ **Besluit 2001/822/EG van de Raad van 27 november 2001 betreffende de associatie van de LGO met de Europese Economische Gemeenschap („LGO-besluit”) (PB L 314 van 30.11.2001)** 39

I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EG) Nr. 417/2002 VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD**van 18 februari 2002**

betreffende het versneld invoeren van de vereisten inzake een dubbelwandige uitvoering of een gelijkwaardig ontwerp voor enkelwandige olietankschepen en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 2978/94 van de Raad

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 80, lid 2,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's ⁽³⁾,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag ⁽⁴⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In het kader van het gemeenschappelijk vervoerbeleid moeten verdere maatregelen worden genomen om de veiligheid in het zeevervoer te verhogen en verontreiniging te voorkomen.
- (2) De Gemeenschap is ernstig bezorgd over de scheepsongevallen met olietankschepen en de daarmee gepaard gaande verontreiniging van haar kusten en schade aan haar fauna en flora en andere maritieme hulpbronnen.
- (3) In haar mededeling „Een gemeenschappelijk beleid inzake de veiligheid op zee” wees de Commissie op het verzoek van de Raad gedaan tijdens diens buitengewone zitting „Milieu en vervoer” van 25 januari 1993 om de maatregelen te steunen van de Internationale Maritieme Organisatie (IMO) ter verkleining van de veiligheidskloof tussen nieuwe en bestaande schepen, door het verbeteren en/of geleidelijk uit de vaart nemen van de bestaande schepen.
- (4) In zijn resolutie over een gemeenschappelijk beleid inzake de veiligheid op zee ⁽⁵⁾ verwelkomde het Europees Parlement de mededeling van de Commissie en verzocht het met name om acties ter verbetering van de veiligheidsnormen voor tankers.
- (5) In zijn resolutie van 8 juni 1993 ⁽⁶⁾ verleende de Raad zijn volledige steun aan de doelstellingen van de mededeling van de Commissie.

(6) In zijn resolutie van 20 januari 2000 over de olievlek voor de Franse kust verwelkomde het Europees Parlement iedere inspanning van de Commissie om de datum waarop alle olietankschepen verplicht een dubbelwandige bouw moeten hebben, te vervroegen.

(7) De Internationale Maritieme Organisatie (IMO) heeft in het Internationaal Verdrag ter voorkoming van verontreiniging door schepen, 1973 en het Protocol van 1978 daarbij (Marpol 73/78) internationaal overeengekomen regels ter preventie van verontreiniging vastgesteld die van invloed zijn op het ontwerp en de exploitatie van olietankschepen. De lidstaten zijn partij bij Marpol 73/78.

(8) Overeenkomstig artikel 3.3 van Marpol 73/78 is dat verdrag niet van toepassing op oorlogsschepen, marinehulpschepen of andere schepen die eigendom zijn van of gebruikt worden door een staat voorzover dit laatste uitsluitend in niet-commerciële overheidsdienst geschiedt.

(9) Uit een vergelijking van de ouderdom van tankschepen en ongevallenstatistieken blijkt dat het ongevalpercentage voor oudere schepen stijgt. Men is het er internationaal over eens dat met de vaststelling van de amendementen van 1992 op Marpol 73/78 inzake de toepassing van de normen voor een dubbelwandige uitvoering of een gelijkwaardig ontwerp op bestaande enkelwandige olietankschepen wanneer deze een bepaalde ouderdom bereiken, deze tankschepen een hogere graad van bescherming krijgen tegen accidentele olieverontreiniging in geval van aanvaring of stranding.

(10) Het is in het belang van de Gemeenschap maatregelen te treffen om ervoor te zorgen dat olietankschepen die havens en offshore terminals invaren die onder de rechtsbevoegdheid van de lidstaten vallen, en olietankschepen die onder de vlag van een lidstaat varen, voldoen aan Voorschrift 13G van bijlage I bij Marpol 73/78, als herzien in 2001 bij Resolutie 95(46) van de MEPC, om de kans op accidentele olieverontreiniging in de Europese wateren te doen afnemen.

⁽¹⁾ PB C 212 E van 25.7.2000, blz. 121 en PB C 154 E van 29.5.2001, blz. 41.

⁽²⁾ PB C 14 van 16.1.2001, blz. 22.

⁽³⁾ PB C 22 van 24.1.2001, blz. 19.

⁽⁴⁾ Advies van het Europees Parlement van 30 november 2000 (PB C 228 van 13.8.2001, blz. 140), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 7 augustus 2001 (PB C 307 van 31.10.2001, blz. 41) en besluit van het Europees Parlement van 13 december 2001.

⁽⁵⁾ PB C 91 van 28.3.1994, blz. 301.

⁽⁶⁾ PB C 271 van 7.10.1993, blz. 1.

- (11) De amendementen op het Marpol-verdrag 73/78 die door de IMO zijn vastgesteld op 6 maart 1992, zijn van kracht geworden op 6 juli 1993. Die maatregelen behelzen de vereisten inzake een dubbelwandige uitvoering of een gelijkwaardig ontwerp voor olietankschepen die op of na 6 juli 1996 zijn opgeleverd en zijn gericht op het voorkomen van olieverontreiniging in geval van aanvaring of stranding. Voor enkelwandige olietankschepen die voor die datum zijn opgeleverd, trad met ingang van 6 juli 1995 in het kader van die amendementen een regeling voor het geleidelijk uit de vaart nemen in werking waarbij vóór 1 juni 1982 opgeleverde tankschepen uiterlijk 25 jaar en in sommige gevallen 30 jaar na hun opleveringsdatum aan de normen voor een dubbelwandige uitvoering of een gelijkwaardig ontwerp dienen te voldoen. Zulke bestaande enkelwandige olietankschepen mogen na 2007, en in sommige gevallen na 2012, niet meer in de vaart blijven, tenzij ze voldoen aan de vereisten inzake een dubbelwandige uitvoering of een gelijkwaardig ontwerp van Voorschrift 13F van bijlage I bij Marpol 73/78. Voor bestaande enkelwandige olietankschepen die na 1 juni 1982 zijn opgeleverd, of die vóór 1 juni 1982 zijn opgeleverd en die verbouwd zijn, welke aan de vereisten van Marpol 73/78 inzake gescheiden-ballasttanks en de beschermende plaatsing daarvan voldoen, loopt deze termijn uiterlijk in 2026 af.
- (12) Op 27 april 2001 zijn er in de 46e vergadering van de Commissie voor de bescherming van het mariene milieu van de IMO bij MEPC-Resolutie 95(46) nieuwe belangrijke amendementen op Voorschrift 13G van bijlage I bij Marpol 73/78 aangenomen, die op 1 september 2002 van kracht worden en waarbij in een nieuwe regeling is voorzien voor het versneld uit de vaart nemen van enkelwandige olietankschepen. De respectieve uiterste data waarop tankschepen aan Voorschrift 13F van bijlage I bij Marpol 73/78 moeten voldoen, zijn afhankelijk van de grootte en de ouderdom van het schip. Olietankschepen worden derhalve in dat schema onderverdeeld in drie categorieën naargelang hun tonnenmaatconstructie en ouderdom. Al deze categorieën, met inbegrip van de laagste categorie (3), zijn van belang voor het verkeer binnen de Gemeenschap.
- (13) De uiterste datum waarvoor een enkelwandig olietankschip uit de vaart moet worden genomen, is de verjaardag van de oplevering van het schip, volgens een tijdschema van 2003 tot en met 2007 voor olietankschepen van categorie 1, en tot en met 2015 voor olietankschepen van de categorieën 2 en 3.
- (14) Het herziene Voorschrift 13G van bijlage I bij Marpol 73/78 handhaaft de vereisten voor olietankschepen van categorie 1 van meer dan 25 jaar oud, uit hoofde waarvan ze moeten beschikken over beschermend geplaatste zijtanks of dubbele bodemruimten die niet voor het vervoer van vracht worden gebruikt, of alleen hydrostatisch gebalanceerd beladen mogen worden.
- (15) Het herziene Voorschrift 13G van bijlage I bij Marpol 73/78 bevat een nieuwe vereiste uit hoofde waarvan olietankschepen van de categorieën 1 en 2 alleen in de vaart mogen blijven na de verjaardag van hun oplevering in 2005, respectievelijk 2010, indien ze voldoen aan de bij MEPC-resolutie 49(46) op 27 april 2001 door de IMO aangenomen keuringsregeling scheepvaart (Condition Assessment Scheme — CAS). De CAS houdt de verplichting in dat de administratie van de vlaggenstaat een verklaring van naleving afgeeft en bij de CAS-inspectieprocedures wordt betrokken.
- (16) Punt 5 van het herziene Voorschrift 13G van bijlage I bij Marpol 73/78 voorziet in een uitzondering voor olietankschepen van de categorieën 2 en 3, die in bepaalde omstandigheden in de vaart mogen blijven na de datum waarop ze uit de vaart dienen te worden genomen. Punt 8b van het herziene Voorschrift 13G biedt partijen bij Marpol 73/78 evenwel het recht om olietankschepen die op grond van die uitzondering in de vaart mogen blijven, de toegang tot onder hun rechtsbevoegdheid vallende havens of offshore terminals te weigeren. De lidstaten hebben verklaard dat zij voornemens zijn van dat recht gebruik te maken. Het besluit van dat recht gebruik te maken dient aan de IMO te worden meege-deeld.
- (17) De bepalingen van deze verordening mogen de veiligheid van bemanningen of olietankschepen die een veilige haven of een toevluchtsoord zoeken, niet in gevaar brengen.
- (18) Om het mogelijk te maken dat enkelwandige olietankschepen gerepareerd worden in scheepswerven in de lidstaten, kunnen de lidstaten uitzonderingen maken om dergelijke schepen tot hun havens toe te laten, mits ze onbeladen zijn.
- (19) Het dient mogelijk te zijn sommige bepalingen van deze verordening te wijzigen om ze aan te passen aan internationale instrumenten die na de inwerkingtreding van deze verordening worden aangenomen of gewijzigd of in werking treden zonder de werkingssfeer van deze verordening te verruimen. Dergelijke wijzigingen dienen te worden vastgesteld overeenkomstig Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden ⁽¹⁾.
- (20) Gezien de naderende uiterste datum voor enkelwandige olietankschepen die niet aan de vereisten van Marpol 73/78 inzake gescheiden-ballasttanks en de beschermende plaatsing ervan voldoen en aangezien dit van groot belang is voor tankschepen van categorie 1, zijn er geen redenen om de differentiële heffingsregeling waarin Verordening (EG) nr. 2978/94 ⁽²⁾ voorziet tussen dergelijke olietankschepen en olietankschepen die voldoen aan de vereisten, te handhaven na 2007, en derhalve dient Verordening (EG) nr. 2978/94 te worden ingetrokken,

HEBBER DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Doel

Het doel van deze verordening is de vaststelling van een regeling voor het versneld invoeren van de toepassing van de vereisten inzake een dubbelwandige uitvoering of een gelijkwaardig ontwerp van het Marpol-verdrag van 73/78 op enkelwandige olietankschepen.

⁽¹⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 2978/94 van de Raad van 21 november 1994 betreffende de tenuitvoerlegging van IMO-resolutie A.747(18) inzake de toepassing van tonnagemeting op de ballastruimten in tankers met gescheiden-ballasttanks (PB L 319 van 12.12.1994, blz. 1).

Artikel 2

Toepassingsgebied

1. Deze verordening is van toepassing op olietankschepen met een draagvermogen van 5000 ton en meer,
 - bij het binnenvaren van een onder de rechtsbevoegdheid van een lidstaat vallende haven of offshoreterminal, ongeacht hun vlag, of
 - die onder de vlag van een lidstaat varen.
2. Deze verordening is niet van toepassing op oorlogsschepen, marinehulpschepen en andere schepen die eigendom zijn van of gebruikt worden door een staat voorzover dit laatste uitsluitend in niet-commerciële overheidsdienst geschiedt. De lidstaten trachten voorzover dat redelijk en uitvoerbaar is, deze verordening na te leven voor de in dit lid bedoelde schepen.

Artikel 3

Definities

Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

1. „Marpol 73/78”: het Internationaal Verdrag ter voorkoming van verontreiniging door schepen, 1973, als gewijzigd bij het Protocol van 1978 daarbij, samen met de vanaf 18 februari 2002 van kracht zijnde amendementen daarop;
2. „herzien Voorschrift 13G van bijlage I bij Marpol 73/78”: de amendementen op Voorschrift 13G van bijlage I bij Marpol 73/78 en op het Internationaal Certificaat van voorkoming van verontreiniging door olie, die bij Resolutie 94(46) van de MEPC van 27 april 2001 zijn aangenomen, welke op 1 september 2002 van kracht wordt;
3. „olietankschip”: een olietankschip als omschreven in Voorschrift 1, punt 4, van bijlage I bij Marpol 73/78;
4. „draagvermogen”: de massa als omschreven in Voorschrift 1, punt 22, van bijlage I bij Marpol 73/78;
5. „nieuw olietankschip”: een nieuw olietankschip als omschreven in Voorschrift 1, punt 26, van bijlage I bij Marpol 73/78;
6. „olietankschip van categorie 1”: een olietankschip met een draagvermogen van 20 000 ton of meer dat ruwe olie, stookolie, zware dieselolie/gasolie of smeerolie als vracht vervoert, en met een draagvermogen van 30 000 ton of meer dat andere dan bovengenoemde olie vervoert, dat niet voldoet aan de vereisten voor een nieuw olietankschip als omschreven in Voorschrift 1, punt 26, van bijlage I bij Marpol 73/78;
7. „olietankschip van categorie 2”: een olietankschip met een draagvermogen van 20 000 ton of meer dat ruwe olie, stookolie, zware dieselolie/gasolie of smeerolie als vracht vervoert, en met een draagvermogen van 30 000 ton of meer dat andere dan bovengenoemde olie vervoert, dat voldoet aan de vereisten voor een nieuw olietankschip als omschreven in Voorschrift 1, punt 26, van bijlage I bij Marpol 73/78;
8. „olietankschip van categorie 3”: een olietankschip met een draagvermogen van 5000 ton of meer, maar minder dan vermeld in de definities 6 en 7;

9. „enkelwandig olietankschip”: een olietankschip dat niet voldoet aan de vereisten inzake een dubbelwandige uitvoering of een gelijkwaardig ontwerp van Voorschrift 13F van bijlage I bij Marpol 73/78;
10. „dubbelwandig olietankschip”: een olietankschip dat voldoet aan de vereisten inzake een dubbelwandige uitvoering of een gelijkwaardig ontwerp van Voorschrift 13F van bijlage I bij Marpol 73/78;
11. „ouderdom”: de ouderdom van een schip, uitgedrukt in aantal jaren na de opleveringsdatum ervan;
12. „zware dieselolie/gasolie”: dieselolie/gasolie als omschreven in het herziene Voorschrift 13G van bijlage I bij Marpol 73/78;
13. „stookolie”: zware destillaten of residuen van ruwe olie of mengsels van dergelijke materialen, als omschreven in het herziene Voorschrift 13G van bijlage I bij Marpol 73/78.

Artikel 4

Naleving van de vereisten inzake een dubbelwandige uitvoering of een gelijkwaardig ontwerp door enkelwandige olietankschepen

1. Noch olietankschepen onder de vlag van een lidstaat, noch andere olietankschepen, ongeacht de vlag waaronder ze varen, mogen havens of offshoreterminals die onder de rechtsbevoegdheid van een lidstaat vallen, binnenvaren na de verjaardag van de oplevering van het vaartuig in het hierna vermelde jaar, tenzij dergelijke tankschepen dubbelwandige olietankschepen zijn:
 - a) voor olietankschepen van categorie 1:
 - 2003 voor schepen die in 1973 of eerder zijn opgeleverd,
 - 2004 voor schepen die in 1974 of 1975 zijn opgeleverd,
 - 2005 voor schepen die in 1976 of 1977 zijn opgeleverd,
 - 2006 voor schepen die in 1978, 1979 of 1980 zijn opgeleverd,
 - 2007 voor schepen die in 1981 of later zijn opgeleverd;
 - b) voor olietankschepen van categorie 2:
 - 2003 voor schepen die in 1973 of eerder zijn opgeleverd,
 - 2004 voor schepen die in 1974 of 1975 zijn opgeleverd,
 - 2005 voor schepen die in 1976 of 1977 zijn opgeleverd,
 - 2006 voor schepen die in 1978 of 1979 zijn opgeleverd,
 - 2007 voor schepen die in 1980 of 1981 zijn opgeleverd,
 - 2008 voor schepen die in 1982 zijn opgeleverd,
 - 2009 voor schepen die in 1983 zijn opgeleverd,
 - 2010 voor schepen die in 1984 zijn opgeleverd,
 - 2011 voor schepen die in 1985 zijn opgeleverd,
 - 2012 voor schepen die in 1986 zijn opgeleverd,
 - 2013 voor schepen die in 1987 zijn opgeleverd,
 - 2014 voor schepen die in 1988 zijn opgeleverd,
 - 2015 voor schepen die in 1989 of later zijn opgeleverd;

c) voor olietankschepen van categorie 3:

- 2003 voor schepen die in 1973 of eerder zijn opgeleverd,
- 2004 voor schepen die in 1974 of 1975 zijn opgeleverd,
- 2005 voor schepen die in 1976 of 1977 zijn opgeleverd,
- 2006 voor schepen die in 1978 of 1979 zijn opgeleverd,
- 2007 voor schepen die in 1980 of 1981 zijn opgeleverd,
- 2008 voor schepen die in 1982 zijn opgeleverd,
- 2009 voor schepen die in 1983 zijn opgeleverd,
- 2010 voor schepen die in 1984 zijn opgeleverd,
- 2011 voor schepen die in 1985 zijn opgeleverd,
- 2012 voor schepen die in 1986 zijn opgeleverd,
- 2013 voor schepen die in 1987 zijn opgeleverd,
- 2014 voor schepen die in 1988 zijn opgeleverd,
- 2015 voor schepen die in 1989 of later zijn opgeleverd.

2. Een olietankschip van categorie 1 dat, gerekend vanaf de datum van oplevering, 25 jaar of ouder is, moet voldoen aan een van de volgende voorwaarden:

- a) beschikken over zijtanks of dubbele bodemruimten, die niet worden gebruikt voor het vervoer van olie en die voldoen aan de vereisten van Voorschrift 13E, punt 4, van bijlage I bij Marpol 73/78 betreffende de breedte en de hoogte, welke ten minste 30 % van L_t beslaan over de volle holte van het schip aan elke zijde, of ten minste 30 % beslaan van de horizontale projectie van het oppervlak van de vlakbepaling, waarbij voor L_t de begripsomschrijving geldt van Voorschrift 13E, punt 2, of
- b) hydrostatisch gebalanceerd worden beladen, rekening houdende met de door de IMO ontwikkelde richtsnoeren (resolutie MEPC 64(36)).

Artikel 5

Naleving door olietankschepen van categorie 1 en categorie 2 van de keuringsregeling scheepvaart

1. Een olietankschip mag na de verjaardag van de oplevering in 2005, voor schepen van categorie 1, en in 2010, voor schepen van categorie 2, geen onder de rechtsbevoegdheid van een lidstaat vallende havens of offshoreterminals binnenvaren, tenzij voldaan wordt aan de in artikel 6 bedoelde keuringsregeling scheepvaart.

2. De bevoegde instanties van een lidstaat kunnen toestaan dat een olietankschip dat onder de vlag van die lidstaat vaart, na de verjaardag van de datum van oplevering in 2005, voor schepen van categorie 1, en in 2010, voor schepen van categorie 2, in de vaart blijft, zij het uitsluitend indien voldaan wordt aan de in artikel 6 bedoelde keuringsregeling scheepvaart.

Artikel 6

Keuringsregeling scheepvaart

Voor de toepassing van artikel 5 is de bij MEPC-resolutie 94(46) van 27 april 2001 aangenomen keuringsregeling scheepvaart van toepassing.

Artikel 7

Uiterste datum

Na de verjaardag van de oplevering in 2015 mogen

- olietankschepen van de categorieën 2 en 3 onder de vlag van een lidstaat niet meer in de vaart worden gehouden, zulks overeenkomstig punt 5 van het herziene Voorschrift 13G van bijlage I bij Marpol 73/78; en
- andere olietankschepen van de categorieën 2 en 3 onder de rechtsbevoegdheid van een lidstaat vallende havens of offshoreterminals niet meer binnenvaren, ongeacht het feit dat ze in de vaart worden gehouden onder de vlag van een derde staat overeenkomstig punt 5 van het herziene Voorschrift 13G van bijlage I bij Marpol 73/78.

Artikel 8

Vrijstellingen voor schepen in moeilijkheden en schepen die gerepareerd moeten worden

1. In afwijking van de artikelen 4, 5 en 7, kan de bevoegde instantie van een lidstaat, onverminderd nationale bepalingen, in uitzonderlijke omstandigheden een afzonderlijk schip tot een onder zijn rechtsbevoegdheid vallende haven of offshoreterminal toelaten, indien:

- een olietankschip in moeilijkheden verkeert en een toevluchtsoord zoekt,
- een onbeladen olietankschip naar een reparatiehaven op weg is.

2. De lidstaten delen de Commissie tijdig maar uiterlijk op 1 september 2002 de bepalingen van intern recht mede die zij op het onder lid 1 vallende gebied vaststellen. De Commissie stelt de overige lidstaten daarvan in kennis.

Artikel 9

Kennisgeving aan de IMO

1. Het voorzitterschap van de Raad, dat daarbij namens de lidstaten optreedt, en de Commissie stellen gezamenlijk de IMO in kennis van de vaststelling van deze verordening, waarbij wordt verwezen naar artikel 211, lid 3, van het Verdrag van de Verenigde Naties inzake het recht van de zee.

2. Elke lidstaat stelt de IMO in kennis van zijn besluit overeenkomstig artikel 7 van deze verordening om olietankschepen die in de vaart zijn overeenkomstig het bepaalde van punt 5 van het herziene Voorschrift 13G van bijlage I bij Marpol 73/78, de toegang tot onder zijn rechtsbevoegdheid vallende havens of offshoreterminals te weigeren op grond van punt 8(b) van het herziene Voorschrift 13G van bijlage I bij Marpol 73/78.

3. Elke lidstaat deelt de IMO mede of hij de exploitatie van een olietankschip van categorie 1 of van categorie 2 dat gerechtigd is onder zijn vlag te varen, overeenkomstig artikel 5 toelaat, opschort, intrekt of weigert op grond van punt 8(a) van het herziene Voorschrift 13G van bijlage I bij Marpol 73/78.

Artikel 10

Comitéprocedure

1. De Commissie wordt bijgestaan door het comité dat is ingesteld bij artikel 12, lid 1, van Richtlijn 93/75/EEG van de Raad ⁽¹⁾, hierna het comité genoemd.

2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, zijn de artikelen 5 en 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing, met inachtneming van het bepaalde in artikel 8 van dat besluit.

De in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn wordt vastgesteld op drie maanden.

3. Het Comité stelt zijn reglement van orde vast.

Artikel 11

Wijzigingsprocedure

De verwijzingen in de artikelen van deze verordening naar de voorschriften van bijlage I bij Marpol 73/78 en naar de Resoluties 94(46) en 95(46) van de MEPC worden overeenkomstig de

procedure van artikel 10, lid 2, gewijzigd om de verwijzingen in overeenstemming te brengen met door de IMO vastgestelde amendementen op deze voorschriften en resoluties, voorzover dergelijke wijzigingen het toepassingsgebied van deze richtlijn niet verruimen.

Artikel 12

Intrekking

Verordening (EG) nr. 2978/94 van de Raad wordt ingetrokken met ingang van 31 december 2007.

Artikel 13

Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 september 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 18 februari 2002.

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

P. COX

Voor de Raad

De voorzitter

J. PIQUÉ I CAMPS

⁽¹⁾ Richtlijn 93/75/EEG van de Raad betreffende de minimumeisen voor schepen die gevaarlijke of verontreinigende goederen vervoeren en die naar of uit de zeehavens van de Gemeenschap varen, PB L 247 van 5.10.1993, blz. 19. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn van de Commissie 98/74/EG (PB L 276 van 13.10.1998, blz. 7).

VERORDENING (EG) Nr. 418/2002 VAN DE COMMISSIE
van 6 maart 2002
tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde
soorten groenten en fruit

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3223/94 van de Commissie van 21 december 1994 houdende uitvoeringsbepalingen van de invoerregeling voor groenten en fruit ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1498/98 ⁽²⁾, en met name op artikel 4, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Verordening (EG) nr. 3223/94 zijn op grond van de multilaterale handelsbesprekingen in het kader van de Uruguayronde de criteria vastgesteld aan de hand waarvan de Commissie voor de producten en de periodes die in de bijlage bij die verordening zijn vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde landen vaststelt.

- (2) Op grond van de bovenvermelde criteria moeten de forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld op de in de bijlage bij deze verordening vermelde niveaus,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 3223/94 bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld zoals aangegeven in de tabel in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 7 maart 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 6 maart 2002.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 337 van 24.12.1994, blz. 66.

⁽²⁾ PB L 198 van 15.7.1998, blz. 4.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 6 maart 2002 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

(in EUR/100 kg)

GN-code	Code derde landen ⁽¹⁾	Forfaitaire invoerwaarde
0702 00 00	052	196,3
	204	150,0
	212	129,8
	624	216,8
	999	173,2
0707 00 05	052	170,2
	068	150,3
	204	73,7
	624	135,7
	999	132,5
0709 90 70	052	146,6
	204	69,2
	999	107,9
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	57,5
	204	46,9
	212	58,0
	220	41,2
	421	29,6
	600	59,5
	624	75,8
	999	52,6
0805 50 10	052	44,8
	600	50,5
	999	47,6
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	40,7
	388	111,3
	400	112,3
	404	99,5
	508	98,3
	512	95,6
	524	83,8
	528	90,0
	720	123,8
	728	132,3
	999	98,8
0808 20 50	204	204,9
	388	81,9
	400	109,8
	512	81,1
	528	88,3
	999	113,2

⁽¹⁾ Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 2020/2001 van de Commissie (PB L 273 van 16.10.2001, blz. 6). De code „999” staat voor „andere oorsprong”.

VERORDENING (EG) Nr. 419/2002 VAN DE COMMISSIE
van 6 maart 2002

houdende wijziging van Verordening (EG) nr. 2390/1999 tot vaststelling van de uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 1663/95 wat betreft de vorm en de inhoud van de boekhoudkundige informatie die de lidstaten ter beschikking van de Commissie moeten houden in het kader van de goedkeuring van de rekeningen van het EOGFL, afdeling Garantie

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1258/1999 van de Raad van 17 mei 1999 betreffende de financiering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid ⁽¹⁾, en met name op artikel 4, lid 8,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽²⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1666/2000 ⁽³⁾, en met name op artikel 21, alsmede op de overeenkomstige bepalingen van de overige verordeningen houdende een gemeenschappelijke ordening der markten voor landbouwproducten,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Op grond van artikel 4, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1663/95 van de Commissie van 7 juli 1995 houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 729/70 van de Raad aangaande de procedure inzake de goedkeuring van de rekeningen van het EOGFL, afdeling Garantie ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2025/2001 ⁽⁵⁾, moet de in artikel 4, lid 1, onder c), van die verordening bedoelde boekhoudkundige informatie uiterlijk op 10 februari van het jaar dat volgt op het begrotingsjaar waarop zij betrekking heeft, aan de Commissie worden toegezonden. Bij Verordening (EG) nr. 2390/1999 van de Commissie ⁽⁶⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1863/2001 ⁽⁷⁾, zijn de vorm en de inhoud vastgesteld van de boekhoudkundige informatie die de lidstaten ter beschikking van de Commissie moeten houden in het kader van de goedkeuring van de rekeningen van het EOGFL, afdeling Garantie. Verordening (EG) nr. 2390/1999 moet worden gewijzigd om ze in overeenstemming te brengen met Verordening (EG) nr. 1663/95.

(2) Om de Commissie in staat te stellen haar taken in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid te vervullen, moet zij de ontwikkelingen op de markten voor landbouwproducten kunnen volgen (monitoren) en financiële prognoses voor deze markten kunnen opstellen. De gemeenschappelijke marktordeningen voor landbouwproducten bevatten een algemene verplichting op grond waarvan de lidstaten en de Commissie de voor het deugdelijk functioneren van die marktordeningen benodigde informatie moeten uitwisselen. Ten behoeve

van monitoring en het opstellen van prognoses zou gebruik moeten kunnen worden gemaakt van de op grond van artikel 4, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1663/95 door de lidstaten geleverde boekhoudkundige informatie. Verordening (EG) nr. 2390/1999 zou derhalve in die zin moeten worden gewijzigd dat de boekhoudkundige informatie voor dergelijke doeleinden mag worden gebruikt, onverminderd de verplichtingen tot uitwisseling van informatie op grond van de gemeenschappelijke marktordeningen.

(3) Bij Verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2000 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de communautaire instellingen en organen en betreffende het vrije verkeer van die gegevens ⁽⁸⁾, is, wat de verwerking van persoonsgegevens betreft, de bescherming van individuen geregeld. Die verordening is volledig van toepassing in het kader van Verordening (EG) nr. 2390/1999. Wanneer derhalve gebruik wordt gemaakt van de in artikel 4, lid 1, onder c) van Verordening (EG) nr. 1663/95 bedoelde boekhoudkundige informatie ten behoeve van monitoring en het opstellen van prognoses op het gebied van de landbouw, moet de Commissie passende garanties vaststellen zoals op grond van Verordening (EG) nr. 45/2001 is vereist, met name door de gegevens te aggregeren en te anonimiseren.

(4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van het EOGFL, en van alle betrokken comités van beheer,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EG) nr. 2390/1999 wordt als volgt gewijzigd:

1. De titel wordt vervangen door:

„Verordening (EG) nr. 2390/1999 van de Commissie van 25 oktober 1999 tot vaststelling van vorm en inhoud van de boekhoudkundige informatie die aan de Commissie moet worden verstrekt met het oog op de goedkeuring van de rekeningen van het EOGFL, afdeling Garantie, alsmede ten behoeve van monitoring en het opstellen van prognoses”.

2. In artikel 1 wordt „artikel 2, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1663/95” vervangen door „artikel 4, lid 1, onder c), van Verordening (EG) nr. 1663/95”.

⁽¹⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 103.

⁽²⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.

⁽³⁾ PB L 193 van 29.7.2000, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 158 van 8.7.1995, blz. 6.

⁽⁵⁾ PB L 274 van 17.10.2001, blz. 3.

⁽⁶⁾ PB L 295 van 16.11.1999, blz. 1.

⁽⁷⁾ PB L 259 van 27.9.2001, blz. 1.

⁽⁸⁾ PB L 8 van 12.1.2001, blz. 1.

3. Artikel 2 wordt vervangen door:

„Artikel 2

1. De in artikel 4, lid 1, onder c), van Verordening (EG) nr. 1663/95 bedoelde boekhoudkundige informatie mag door de Commissie uitsluitend worden gebruikt voor:

a) de uitvoering van haar taken op het gebied van de goedkeuring van de rekeningen van het EOGFL, afdeling Garantie, overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1258/1999;

b) de monitoring van ontwikkelingen en het opstellen van prognoses in de landbouwsector.

2. Indien de in lid 1 bedoelde boekhoudkundige informatie persoonsgegevens bevat die op grond van Verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad (*) zijn beschermd, moet de Commissie de nodige op

grond van die verordening vereiste garanties vaststellen. Met name wanneer boekhoudkundige informatie door de Commissie wordt gebruikt voor de doeleinden als bedoeld in lid 1, onder b), moet de Commissie deze gegevens anonimiseren en ze uitsluitend in geaggregeerde vorm verwerken.

3. De Commissie zorgt ervoor dat de in lid 1 bedoelde boekhoudkundige gegevens vertrouwelijk worden behandeld en veilig worden bewaard.

(*) PB L 8 van 12.1.2001, blz. 1.”.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de zevende dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 6 maart 2002.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

VERORDENING (EG) Nr. 420/2002 VAN DE COMMISSIE**van 6 maart 2002****betreffende de nieuwe toewijzing van de rechten op invoer van jonge mannelijke mestrunderen overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1095/2001**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1095/2001 van de Commissie van 5 juni 2001 betreffende de opening en de wijze van beheer van een tariefcontingent voor de invoer van jonge mannelijke mestrunderen (1 juli 2001 — 30 juni 2002) ⁽¹⁾, en met name op artikel 9, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

In artikel 1 van Verordening (EG) nr. 1095/2001 is bepaald dat voor de periode van 1 juli 2001 tot en met 30 juni 2002 een tariefcontingent van 169 000 jonge mannelijke mestrunderen van niet meer dan 300 kg wordt geopend. Krachtens artikel 9

van die verordening moeten de aantallen waarvoor per 22 februari 2002 geen invoercertificaten zijn aangevraagd, opnieuw worden toegewezen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 9, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1095/2001 bedoelde aantallen bedragen 17 223 dieren.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 7 maart 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 6 maart 2002.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 150 van 6.6.2001, blz. 25.

VERORDENING (EG) Nr. 421/2002 VAN DE COMMISSIE**van 6 maart 2002****tot vaststelling van de specifieke wisselkoers voor de vergoeding van de opslagkosten in de suikersector voor de maand februari 2002**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2799/98 van de Raad van 15 december 1998 tot vaststelling van het agromonetaire stelsel voor de euro ⁽¹⁾,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1713/93 van de Commissie van 30 juni 1993 tot vaststelling van bijzondere voorschriften voor de toepassing van de landbouwmrekeningskoers in de suikersector ⁽²⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1509/2001 ⁽³⁾, en met name op artikel 1, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In artikel 1 van Verordening (EG) nr. 1878/2001 van de Commissie van 26 september 2001 tot vaststelling van overgangsmaatregelen inzake de vereveningsregeling voor de opslagkosten in de sector suiker ⁽⁴⁾ is bepaald dat artikel 8 van Verordening (EG) nr. 2038/1999 van de Raad van 13 september 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker ⁽⁵⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1527/2000 van de Commissie ⁽⁶⁾, van toepassing blijft voor de suiker die van het verkoopseizoen 2000/2001 naar het verkoopseizoen 2001/2002 is overgedragen voor rekening van de productie van dit laatste verkoopseizoen.
- (2) Artikel 1, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 1713/93 bepaalt dat de in artikel 8 van Verordening (EG) nr. 2038/1999 bedoelde vergoeding van de opslagkosten in nationale valuta wordt omgerekend aan de hand van een specifieke landbouwmrekeningskoers die gelijk is aan

het pro rata temporis berekende gemiddelde van de landbouwmrekeningskoersen in de maand van opslag. Deze specifieke landbouwmrekeningskoers moet elke maand voor de voorafgaande maand worden vastgesteld. Evenwel dient, in verband met de invoering van het agromonetaire stelsel voor de euro per 1 januari 1999, voor de met ingang van die datum geldende vergoedingen de specifieke wisselkoers alleen te worden vastgesteld voor de omrekening tussen de euro en de nationale valuta's van de lidstaten die de eenheidsmunt niet hebben aangenomen.

- (3) De specifieke wisselkoers voor de omrekening van de vergoeding van de opslagkosten in nationale valuta wordt op grond van bovengenoemde bepalingen voor de maand februari 2002 vastgesteld zoals aangegeven in de bijlage,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De specifieke wisselkoers voor de omrekening van de in artikel 8 van Verordening (EG) nr. 2038/1999 bedoelde vergoeding van de opslagkosten in nationale valuta wordt voor de maand februari 2002 vastgesteld zoals aangegeven in de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 7 maart 2002.

Zij is van toepassing met ingang van 1 februari 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 6 maart 2002.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 349 van 24.12.1998, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 159 van 1.7.1993, blz. 94.

⁽³⁾ PB L 200 van 25.7.2001, blz. 19.

⁽⁴⁾ PB L 258 van 27.9.2001, blz. 9.

⁽⁵⁾ PB L 252 van 25.9.1999, blz. 1.

⁽⁶⁾ PB L 175 van 14.7.2000, blz. 59.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 6 maart 2002 tot vaststelling van de specifieke wisselkoers voor de vergoeding van de opslagkosten in de suikersector voor de maand februari 2002

Specifieke wisselkoers		
1 EUR =	7,42959	Deense kroon
	9,19024	Zweedse kroon
	0,611821	Pond sterling

RICHTLIJN 2002/23/EG VAN DE COMMISSIE

van 26 februari 2002

houdende wijziging van de bijlagen bij de Richtlijnen 86/362/EEG, 86/363/EEG en 90/642/EEG van de Raad tot vaststelling van maximumgehalten aan residuen van bestrijdingsmiddelen in en op respectievelijk granen, levensmiddelen van dierlijke oorsprong en bepaalde producten van plantaardige oorsprong, met inbegrip van groenten en fruit

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 86/362/EEG van de Raad van 24 juli 1986 tot vaststelling van maximumgehalten aan residuen van bestrijdingsmiddelen in en op granen⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2001/57/EG van de Commissie⁽²⁾, en met name op artikel 10,

Gelet op Richtlijn 86/363/EEG van de Raad van 24 juli 1986 tot vaststelling van maximumgehalten aan residuen van bestrijdingsmiddelen in en op levensmiddelen van dierlijke oorsprong⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2001/57/EG, en met name op artikel 10,

Gelet op Richtlijn 90/642/EEG van de Raad van 27 november 1990 tot vaststelling van maximumgehalten aan residuen van bestrijdingsmiddelen in en op bepaalde producten van plantaardige oorsprong, met inbegrip van groenten en fruit⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2002/5/EG van de Commissie⁽⁵⁾, en met name op artikel 7,

Gelet op Richtlijn 91/414/EEG van de Raad van 15 juli 1991 betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen⁽⁶⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2001/103/EG van de Commissie⁽⁷⁾, en met name op artikel 4, lid 1, onder f),

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij de Richtlijnen 2001/49/EG⁽⁸⁾, 2001/87/EG⁽⁹⁾, 98/47/EG⁽¹⁰⁾ en 1999/1/EG⁽¹¹⁾ van de Commissie zijn de nieuwe werkzame stoffen flupyrsulfuron-methyl, pymetrozine, azoxystrobine en kresoxim-methyl (hierna „de betrokken werkzame stoffen” genoemd) opgenomen in bijlage I bij Richtlijn 91/414/EEG voor gebruik, respectievelijk, als herbicide op granen, als insecticide op granen, fruit, groenten, peulvruchten, oliehoudende zaden en hop, als fungicide zonder specifieke bepalingen inzake het gebruik en als fungicide op granen, pitvruchten en wijnstokken.
- (2) De betrokken werkzame stoffen zijn in bijlage I bij Richtlijn 91/414/EEG opgenomen op grond van de evaluatie van de informatie die is verstrekt met betrekking tot het voorgestelde gebruik van die stoffen. Sommige lidstaten hebben informatie betreffende deze

toepassingen ingediend overeenkomstig artikel 4, lid 1, onder f), van Richtlijn 91/414/EEG. De beschikbare informatie is onderzocht en is toereikend om een aantal maximumresidugehalten (MRL's) vast te stellen.

- (3) Wanneer nog geen communautair MRL of voorlopig MRL bestaat, moeten de lidstaten overeenkomstig artikel 4, lid 1, onder f), van Richtlijn 91/414/EEG een nationaal voorlopig MRL vaststellen voordat gewasbeschermingsmiddelen die deze werkzame stoffen bevatten, mogen worden toegelaten.
- (4) Met betrekking tot de opneming van de betrokken werkzame stoffen in bijlage I bij Richtlijn 91/414/EEG zijn de desbetreffende technische en wetenschappelijke evaluaties verwerkt in de evaluatieverslagen van de Commissie. De evaluatieverslagen voor kresoxim-methyl, flupyrsulfuron-methyl, azoxystrobine en pymetrozine zijn goedgekeurd op respectievelijk 16 oktober 1998, 27 april 2001, 22 april 1998 en 27 juli 2001. In deze evaluatieverslagen is de aanvaardbare dagelijkse inname (ADI) voor kresoxim-methyl vastgesteld op 0,4 mg/kg lichaamsgewicht/dag, voor flupyrsulfuron-methyl op 0,035 mg/kg lichaamsgewicht/dag, voor azoxystrobine op 0,1 mg/kg lichaamsgewicht/dag en voor pymetrozine op 0,03 mg/kg lichaamsgewicht/dag. De totale blootstelling van consumenten van met de betrokken werkzame stoffen behandelde levensmiddelen is geraamd en geëvalueerd volgens de communautaire procedures en methoden, met inachtneming van de door de Wereldgezondheidsorganisatie gepubliceerde richtsnoeren⁽¹²⁾ en van het advies van het Wetenschappelijk Comité voor planten⁽¹³⁾ over de gebruikte methoden; volgens de berekeningen leiden de dienovereenkomstig voorgestelde MRL's niet tot overschrijding van de ADI.
- (5) Bij de evaluaties en de besprekingen die zijn voorafgegaan aan de opneming van flupyrsulfuron-methyl, azoxystrobine en kresoxim-methyl in bijlage I bij Richtlijn 91/414/EEG, zijn geen acute toxische effecten geconstateerd waarvoor een acute referentiedosis moet worden vastgesteld. De acute referentiedosis (ARfD) voor pymetrozine is vastgesteld op 0,1 mg/kg lichaamsgewicht/dag. Uit de evaluatie van de blootstelling blijkt dat de voorgestelde MRL's niet tot een onaanvaardbare acute blootstelling van de consument leiden.

⁽¹⁾ PB L 221 van 7.8.1986, blz. 37.

⁽²⁾ PB L 208 van 1.8.2001, blz. 36.

⁽³⁾ PB L 221 van 7.8.1986, blz. 43.

⁽⁴⁾ PB L 350 van 14.12.1990, blz. 71.

⁽⁵⁾ PB L 34 van 5.2.2002, blz. 7.

⁽⁶⁾ PB L 230 van 19.8.1991, blz. 1.

⁽⁷⁾ PB L 304 van 21.11.2001, blz. 14.

⁽⁸⁾ PB L 176 van 29.6.2001, blz. 61.

⁽⁹⁾ PB L 276 van 19.10.2001, blz. 17.

⁽¹⁰⁾ PB L 191 van 7.7.1998, blz. 50.

⁽¹¹⁾ PB L 21 van 28.1.1999, blz. 21.

⁽¹²⁾ Richtsnoeren voor het voorspellen van de opname via de voeding van residuen van bestrijdingsmiddelen (herziene versie), opgesteld door GEMS/voedselprogramma in samenwerking met het Codex-Comité voor residuen van bestrijdingsmiddelen, gepubliceerd door de Wereldgezondheidsorganisatie, 1997 (WHO/FSF/FOS/97.7).

⁽¹³⁾ Advies van het Wetenschappelijk Comité voor planten met betrekking tot de wijziging van de bijlagen bij de Richtlijnen 86/362/EEG, 86/363/EEG en 90/642/EEG van de Raad (Advies van het Wetenschappelijk Comité voor planten, 14 juli 1998) (http://europa.eu.int/comm/dg24/health/sc/scp/out21_en.html).

(6) Om ervoor te zorgen dat de consument op adequate wijze wordt beschermd tegen blootstelling aan residuen in of op producten waarvoor geen toelating is gegeven, is het verstandig om voor dergelijke producten die onder de Richtlijnen 86/362/EEG, 86/363/EEG of 90/642/EEG vallen, de voorlopige MRL's vast te stellen op de ondergrens van de analytische bepaling. De vaststelling op communautair niveau van dergelijke voorlopige MRL's doet geen afbreuk aan het feit dat de lidstaten voorlopige MRL's voor flupyrsulfuron-methyl, pymetrozine, azoxystrobine en kresoxim-methyl mogen vaststellen overeenkomstig artikel 4, lid 1, onder f), en bijlage VI van Richtlijn 91/414/EEG. Een periode van vier jaar wordt voldoende geacht om de meeste andere toepassingen van de betrokken werkzame stoffen mogelijk te maken. De voorlopige MRL's moeten na deze periode definitief worden.

(7) De Gemeenschap heeft de ontwerp-richtlijn van de Commissie megedeeld aan de Wereldhandelsorganisatie en heeft met de ontvangen opmerkingen rekening gehouden bij de opstelling van de definitieve versie van de richtlijn. Op basis van de ingediende aanvaardbare gegevens heeft de Commissie de MRL's voor in derde landen gebruikte specifieke combinaties bestrijdingsmiddel/gewas kunnen onderzoeken.

(8) Er is rekening gehouden met het advies en de aanbevelingen van het Wetenschappelijk Comité voor planten, vooral wat betreft de bescherming van de verbruikers van met bestrijdingsmiddelen behandelde levensmiddelen.

(9) De in deze richtlijn vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Plantenziektkundig Comité,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

In deel A van bijlage II bij Richtlijn 86/362/EEG wordt het volgende toegevoegd:

Residuen van bestrijdingsmiddelen	Maximumgehalte (mg/kg)
Flupyrsulfuron-methyl	0,02 (*) (P) Granen
Pymetrozine	0,02 (*) (P) Granen

(*) Geeft de ondergrens van de analytische bepaling aan.

(P) Geeft het voorlopige maximumresidugehalte aan. Als voor de in bijlage II bij Richtlijn 86/362/EEG vermelde landbouwproducten de MRL's voor flupyrsulfuron-methyl en pymetrozine zijn aangegeven met „(P)”, betekent dit dat deze MRL's voorlopig zijn vastgesteld overeenkomstig artikel 4, lid 1, onder f), van Richtlijn 91/414/EEG.

Op 1 december 2005 worden de voorlopige MRL's voor flupyrsulfuron-methyl en pymetrozine definitief als bedoeld in artikel 4, lid 1, van Richtlijn 86/362/EEG.

Artikel 2

In deel B van bijlage II bij Richtlijn 86/363/EEG wordt het volgende toegevoegd:

Residuen van bestrijdingsmiddelen	Maximumgehalte mg/kg		
	voor vlees met inbegrip van vet, vleesbereidingen, slachtafval en dierlijke vetten, vermeld in bijlage I onder de GN-codes 0201, 0202, 0203, 0204, 0205 00 00, 0206, 0207, ex 0208, 0209 00, 0210, 1601 00 en 1602,	voor melk en melkproducten, vermeld in bijlage I onder de GN-codes 0401, 0402, 0405 00 en 0406	voor verse eieren uit de schaal en voor vogeleieren en eigeel, vermeld in bijlage I onder de GN-codes 0407 00 en 0408
Pymetrozine	0,01 (*) (P)	0,01 (*) (P)	0,01 (*) (P)

(*) Geeft de ondergrens van de analytische bepaling aan.

(P) Geeft het voorlopige maximumresidugehalte aan. Als voor de in bijlage II bij Richtlijn 86/363/EEG vermelde landbouwproducten de MRL's voor pymetrozine zijn aangegeven met „(P)”, betekent dit dat deze MRL's voorlopig zijn vastgesteld overeenkomstig artikel 4, lid 1, onder f), van Richtlijn 91/414/EEG.

Op 1 december 2005 worden de voorlopige MRL's voor pymetrozine definitief als bedoeld in artikel 4, lid 1, van Richtlijn 86/363/EEG.

Artikel 3

De maximumgehalten aan residuen van bestrijdingsmiddelen die in de bijlage bij deze richtlijn voor flupyrsulfuron-methyl en pymetrozine zijn vermeld, worden toegevoegd aan bijlage II bij Richtlijn 90/642/EEG. De maximumgehalten aan residuen van bestrijdingsmiddelen die in de bijlage bij deze richtlijn voor azoxystrobine zijn vermeld vervangen de gehalten die zijn vermeld in bijlage II bij Richtlijn 90/642/EEG.

Artikel 4

Het voorlopige maximumgehalte aan residuen van bestrijdingsmiddelen dat in bijlage II bij Richtlijn 90/642/EEG voor kresoxim-methyl is vermeld, wordt voor aardbeien gewijzigd in 0,2 mg/kg ^(p), waarbij ^(p) het voorlopige maximumresiduegehalte aangeeft.

De voorlopige MRL's voor kresoxim-methyl worden definitief op 19 oktober 2004.

Artikel 5

1. De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 31 augustus 2002 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.
2. Zij passen die bepalingen toe met ingang van 1 september 2002.
3. Wanneer de lidstaten die bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar deze richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

Artikel 6

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 26 februari 2002.

Voor de Commissie

David BYRNE

Lid van de Commissie

BIJLAGE

Groepen en voorbeelden van afzonderlijke producten waarop de maximumgehalten aan residuen van bestrijdingsmiddelen van toepassing zijn	Residuen van bestrijdingsmiddelen en maximumgehalten aan residuen (mg/kg)		
	Flupyrsulfuron-methyl	Azoxystrobine	Pymetrozine
1. Fruit, vers, gedroogd of ongekookt, bevroren, zonder toegevoegde suiker; noten	0,02 (p) (*)		
i) CITRUSVRUCHTEN		1 (p)	0,3 (p)
Grapefruits			
Citroenen			
Lemmetjes			
Mandarijnen (clementines en soortgelijke kruisingen daaronder begrepen)			
Sinaasappelen			
Pomelo's			
Andere			
ii) NOTEN (al dan niet in de dop, schil of schaal)		0,1 (p) (*)	0,02 (p) (*)
Amandelen			
Paranoten			
Cashewnoten			
Kastanjes			
Kokosnoten			
Hazelnoten			
Macadamia			
Pecannoten			
Pijnappels			
Pistaches (pimpernoten)			
Walnoten (okkernoten)			
Andere			
iii) PITVRUCHTEN		0,05 (p) (*)	0,02 (p) (*)
Appelen			
Peren			
Kweeperen			
Andere			
iv) STEENVRUCHTEN		0,05 (p) (*)	
Abrikozen			0,05 (p)
Kersen			
Perziken (nectarines en soortgelijke kruisingen daaronder begrepen)			0,05 (p)
Pruimen			
Andere			0,02 (p) (*)
v) BESVRUCHTEN EN KLEINFRUIT			0,02 (p) (*)
a) Tafel- en wijndruiven		2	
Tafeldruiven			
Wijndruiven			
b) Aardbeien (andere dan bosaardbeien)		2 (p)	
c) Rubussoorten (andere dan wilde vruchten)		0,05 (p) (*)	
Bramen			
Dauwbramen			
Loganbessen			
Frambozen			
Andere			

Groepen en voorbeelden van afzonderlijke producten waarop de maximumgehalten aan residuen van bestrijdingsmiddelen van toepassing zijn	Residuen van bestrijdingsmiddelen en maximumgehalten aan residuen (mg/kg)		
	Flupyrsulfuron-methyl	Azoxystrobin	Pymetrozine
d) Ander kleinfruit en besvruchten (voorzover niet wild)		0,05 (p) (*)	
Blauwe bosbessen (vruchten van de „Vaccinium myrtillis”)			
Veenbessen			
Aalbessen (rood, zwart en wit)			
Kruisbessen (Cynorrhodom)			
Andere			
e) Wilde besvruchten en wilde vruchten		0,05 (p) (*)	
vi) DIVERSE VRUCHTEN			0,02 (p) (*)
Avocado's			
Bananen		2	
Dadels			
Vijgen			
Kiwi's			
Kumquats			
Litchi's			
Mango's			
Olijven			
Passievruchten			
Ananassen			
Granaatappels			
Andere		0,05 (p) (*)	
2. Groenten, vers of ongekookt, bevroren of gedroogd	0,02 (p) (*)		
i) WORTEL- EN KNOLGEWASSEN			0,02 (p) (*)
Rode bieten			
Wortelen		0,2 (p)	
Knolselderij			
Mierikswortel (peperwortel)		0,2 (p)	
Aardperen (topinamboers)			
Pastinaken		0,2 (p)	
Wortelpeterselie		0,2 (p)	
Radijs			
Schorseneren		0,2 (p)	
Bataten (zoete aardappelen)			
Koolraap			
Rapen			
Yam			
Andere		0,05 (p) (*)	
ii) BOLGEWASSEN		0,05 (p) (*)	0,02 (p) (*)
Knoflook			
Uien			
Sjalotten			
Bosuien			
Andere			
iii) VRUCHTGROENTEN			
a) Solanaceae			
Tomaten		2 (p)	0,5 (p)
Peppers (paprika's)		2 (p)	1 (p)
Aubergines		2 (p)	0,5 (p)
Andere		0,05 (p) (*)	0,02 (p) (*)

Groepen en voorbeelden van afzonderlijke producten waarop de maximumgehalten aan residuen van bestrijdingsmiddelen van toepassing zijn	Residuen van bestrijdingsmiddelen en maximumgehalten aan residuen (mg/kg)		
	Flupyrsulfuron-methyl	Azoxystrobine	Pymetrozine
b) Cucurbitaceae met eetbare schil Komkommers Augurken Courgettes Andere		1 (P)	0,5 (P)
c) Cucurbitaceae met niet-eetbare schil Meloenen Pompoenen Watermeloenen Andere		0,5 (P)	0,2 (P)
d) Suikermais		0,05 (P) (*)	0,02 (P) (*)
iv) KOOLSOORTEN		0,05 (P) (*)	
a) Bloemkoolachtigen Broccoli Bloemkool Andere			0,02 (P) (*)
b) Sluitkoolachtigen Spruitjes Sluitkool Andere			0,05 (P) 0,02 (P) (*)
c) Bladkoolachtigen Chinese kool Boerenkool Andere			0,02 (P) (*)
d) Koolrabi			0,02 (P) (*)
v) BLADGROENTEN EN VERSE KRUIDEN			
a) Sla en dergelijke Tuinkers Veldsla Sla Andijvie Andere		3 (P)	1 (P)
b) Spinazie en dergelijke Spinazie Snijbiet Andere		0,05 (P) (*)	0,02 (P) (*)
c) Waterkers		0,05 (P) (*)	0,02 (P) (*)
d) Witlof		0,2 (P)	0,02 (P) (*)
e) Kruiden Kervel Bieslook Peterselie Bladselderij Andere		0,05 (P) (*)	1 (P)
vi) PEULGROENTEN (vers) Bonen (met peul) Bonen (zonder peul) Erwten (met peul)		1 (P) 0,5 (P)	0,02 (P) (*)

Groepen en voorbeelden van afzonderlijke producten waarop de maximumgehalten aan residuen van bestrijdingsmiddelen van toepassing zijn	Residuen van bestrijdingsmiddelen en maximumgehalten aan residuen (mg/kg)		
	Flupyrsulfuron-methyl	Azoxystrobine	Pymetrozine
Erwten (zonder peul) Andere		0,2 (p) 0,05 (p) (*)	
vii) STENGELGROENTEN (vers) Asperges Kardoen Bleekselderij, groene selder Knolvenkel Artisjokken Prei Rabarber Andere			0,02 (p) (*)
viii) FUNGI a) Gekweekte paddestoelen b) Wilde paddestoelen		5 (p) 1 (p) 0,1 (p) 0,05 (p) (*) 0,05 (p) (*)	
3. Peulvruchten (droog) Bonen Linzen Erwten Andere	0,02 (p) (*)	0,1 (p)	0,02 (p) (*)
4. Oliehoudende zaden Lijnzaad Pinda's Papaverzaad Sesamzaad Zonnebloempitten Kool- en raapzaad Sojabonen Mosterdzaad Katoenzaad Andere	0,05 (p) (*)	0,05 (p) (*)	
5. Aardappelen Vroege aardappelen Bewaaraardappelen	0,02 (p) (*)	0,05 (p) (*)	0,05 (p) 0,02 (p) (*) 0,02 (p) (*)
6. Thee (gedroogde bladeren en stengels, al dan niet gefermenteerd, van <i>Camellia sinensis</i>)	0,05 (p) (*)	0,1 (p) (*)	0,1 (p) (*)
7. Hop (gedroogd), inclusief hoppellets en niet-geconcentreerd poeder	0,05 (p) (*)	20 (p)	5 (p)

(p) Geeft het voorlopige maximumresidugehalte aan. Als voor de in de bijlage II bij Richtlijn 90/642/EEG vermelde landbouwproducten de MRL's voor flupyrsulfuron-methyl, pymetrozine en azoxystrobine zijn aangegeven met „(p)”, betekent dit dat deze MRL's voorlopig zijn vastgesteld overeenkomstig artikel 4, lid 1, onder f), van Richtlijn 91/414/EEG.

Voor flupyrsulfuron-methyl en pymetrozine worden de voorlopige MRL's definitief als bedoeld in artikel 3 van Richtlijn 90/642/EEG op 1 december 2005, voor azoxystrobine op 1 augustus 2003.

(*) Geeft de ondergrens van de analytische bepaling aan.

II

(Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

RAAD

BESLUIT VAN DE RAAD

van 28 februari 2002

betreffende het verzoek van Ierland deel te mogen nemen aan bepalingen van het Schengenacquis

(2002/192/EG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Protocol tot opneming van het Schengenacquis in het kader van de Europese Unie gehecht aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap („Schengenprotocol”), inzonderheid op artikel 4,

Gezien het verzoek dat de regering van Ierland in haar aan de voorzitter van de Raad gerichte brieven van 16 juni 2000 en 1 november 2001 heeft gedaan, te mogen deelnemen aan bepalingen van het Schengenacquis, genoemd in die brieven,

Gezien het advies van de Commissie van 14 september 2000 over dat verzoek,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Ierland heeft een bijzondere positie met betrekking tot de aangelegenheden die onder titel IV van het derde deel van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap vallen, zoals erkend in het Protocol betreffende de positie van het Verenigd Koninkrijk en Ierland en het Protocol betreffende de toepassing van bepaalde aspecten van artikel 14 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap op het Verenigd Koninkrijk en Ierland, bij het Verdrag van Amsterdam gehecht aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap.
- (2) Het Schengenacquis is opgevat en functioneert als een samenhangend geheel dat ten volle moet worden aanvaard en toegepast door alle staten die het beginsel van de afschaffing van personencontroles aan hun gemeenschappelijke grenzen onderschrijven.
- (3) Het Schengenprotocol voorziet in de mogelijkheid voor Ierland aan bepalingen van het Schengenacquis deel te nemen, gezien de genoemde bijzondere positie van Ierland.
- (4) Ierland zal de verplichtingen op zich nemen welke voor een lidstaat voortvloeien uit de in dit besluit opgesomde artikelen van de Schengenovereenkomst.

- (5) Gezien de bovengenoemde bijzondere positie van Ierland, zal Ierland uit hoofde van dit besluit niet deelnemen aan de bepalingen van de overeenkomst ter uitvoering van het Schengenakkoord van 14 juni 1985 (Schengenovereenkomst) betreffende grenzen.
- (6) Rekening houdend met de in de artikelen 26 en 27 van de Schengenovereenkomst genoemde ernstige feiten, zal Ierland deze artikelen toepassen en dit geldt ook voor de in dit besluit bedoelde maatregelen die op deze artikelen voortbouwen.
- (7) Ierland heeft verzocht deel te mogen nemen aan alle bepalingen van het Schengenacquis die verband houden met de oprichting en de werking van het Schengeninformatiesysteem (SIS), behoudens wat betreft de bepalingen die verband houden met de in artikel 96 van de Schengenovereenkomst genoemde signaleringen en de overige met die signaleringen verband houdende bepalingen.
- (8) De Raad is van oordeel dat bij een gedeeltelijke deelneming van Ierland aan het Schengenacquis de samenhang van de thematische gebieden die het geheel van dit acquis vormen, in acht moet worden genomen.
- (9) De Raad erkent derhalve het recht van Ierland om, overeenkomstig artikel 4 van het Schengenprotocol, een verzoek te doen om gedeeltelijk te mogen deelnemen, maar wijst er tegelijk op dat gelet moet worden op de gevolgen van die deelneming van Ierland aan de bepalingen die verband houden met de oprichting en de werking van het SIS, voor de uitlegging van de andere bepalingen van het Schengenacquis en voor de financiële implicaties daarvan.
- (10) De procedure van artikel 2, lid 1, van de overeenkomst gesloten door de Raad van de Europese Unie en de Republiek IJsland en het Koninkrijk Noorwegen, inzake de vaststelling van de rechten en verplichtingen tussen, enerzijds, Ierland en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland en, anderzijds, de Republiek IJsland en het Koninkrijk Noorwegen, op de gebieden van het Schengenacquis die op deze staten van toepassing zijn, is in acht genomen ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ PB L 15 van 20.1.2000, blz. 2.

BESLUIT:

Artikel 1

Ierland neemt deel aan de volgende bepalingen van het Schengenacquis:

a) wat betreft de bepalingen van de Schengenovereenkomst en de bijbehorende slotakte en gemeenschappelijke verklaringen:

- i) de artikelen 26 en 27;
artikel 39;
artikel 44;
de artikelen 46 en 47, met uitzondering van artikel 47, lid 2, onder c);
de artikelen 48 tot en met 51;
de artikelen 52 en 53;
de artikelen 54 tot en met 58;
artikel 59;
de artikelen 61 tot en met 66;
de artikelen 67 tot en met 69;
de artikelen 71 tot en met 73;
de artikelen 75 en 76;
de artikelen 126 tot en met 130, voorzover zij verband houden met de bepalingen waaraan Ierland krachtens deze alinea deelneemt;
verklaring 3 bij de slotakte, betreffende artikel 71, lid 2;
- ii) onderstaande bepalingen betreffende het Schengeninformatiesysteem, voorzover zij geen verband houden met artikel 96:
artikel 92;
de artikelen 93 tot en met 95;
de artikelen 97 tot en met 100;
artikel 101, behalve lid 2;
de artikelen 102 tot en met 108;
de artikelen 109 tot en met 111, wat de persoonsgegevens betreft die in het nationale deel van het SIS van Ierland zijn geregistreerd;
de artikelen 112 en 113;
artikel 114, wat de persoonsgegevens betreft die in het nationale deel van het SIS van Ierland zijn geregistreerd;
de artikelen 115 tot en met 118;
- iii) andere bepalingen betreffende het Schengeninformatiesysteem:
artikel 119;

b) wat betreft de bepalingen van de overeenkomsten betreffende de toetreding tot de Schengenovereenkomst, de bijbehorende slotakte en gemeenschappelijke verklaringen:

- i) de op 27 november 1990 ondertekende Overeenkomst betreffende de toetreding van de Italiaanse Republiek: artikel 4;
- ii) de op 25 juni 1991 ondertekende Overeenkomst betreffende de toetreding van het Koninkrijk Spanje: artikel 4 en slotakte, deel III, verklaring 2;
- iii) de op 25 juni 1991 ondertekende Overeenkomst betreffende de toetreding van de Portugese Republiek: artikelen 4, 5 en 6;

iv) de op 6 november 1992 ondertekende Overeenkomst betreffende de toetreding van de Helleense Republiek: artikelen 3, 4 en 5 en slotakte, deel III, verklaring 2;

v) de op 28 april 1995 ondertekende Overeenkomst betreffende de toetreding van de Republiek Oostenrijk: artikel 4;

vi) de op 19 december 1996 ondertekende Overeenkomst betreffende de toetreding van het Koninkrijk Denemarken: artikelen 4 en 6 en slotakte, deel II, gezamenlijke verklaring 3;

vii) de op 19 december 1996 ondertekende Overeenkomst betreffende de toetreding van de Republiek Finland: artikelen 4 en 5 en de slotakte, deel II, gezamenlijke verklaring 3;

viii) de op 19 december 1996 ondertekende Overeenkomst betreffende de toetreding van het Koninkrijk Zweden: artikelen 4 en 5 en slotakte, deel II, gemeenschappelijke verklaring 3;

c) wat betreft de bepalingen van de volgende besluiten van het Uitvoerend Comité ingesteld bij de Schengenovereenkomst voorzover deze verband houden met de bepalingen waaraan Ierland krachtens punt a) hierboven deelneemt:

- i) SCH/Com-ex (93) 14 (verbetering van de praktijk inzake justitiële samenwerking op het gebied van de bestrijding van sluikhandel in verdovende middelen);
SCH/Com-ex (94) 28 herz. (in artikel 75 bedoelde verklaring voor het vervoer van verdovende middelen en/of psychotrope stoffen);
SCH/Com-ex (98) 26 def. (oprichting van de Permanente Commissie van de Schengenovereenkomst), onder voorbehoud van een interne afspraak tot bepaling van nadere voorschriften voor deelneming van Ierse deskundigen aan onder auspiciën van de betrokken groep van de Raad uitgevoerde opdrachten;
SCH/Com-ex (98) 51, 3e herz. (grensoverschrijdende politieële samenwerking op verzoek bij de voorkoming en opsporing van strafbare feiten);
SCH/Com-ex (98) 52 (leidraad voor de grensoverschrijdende politieële samenwerking);
SCH/Com-ex (99) 1, 2e herz. (acquis verdovende middelen);
SCH/Com-ex (99) 6 (acquis op het gebied van telecommunicatie);
SCH/Com-ex (99) 8, 2e herz. (vergoeding aan informanten);
SCH/Com-ex (99) 11, 2e herz. (overeenkomst inzake samenwerking in procedures wegens inbreuken op de verkeerswetgeving);
SCH/Com-ex (99) 18 (verbetering van de politieële samenwerking bij de voorkoming en opsporing van strafbare feiten);
- ii) SCH/Com-ex (97) 2, 2e herz. (aanbesteding van de voorstudie inzake SIS II);
SCH/Com-ex (97) 18 (aandeel van Noorwegen en IJsland in de werkingskosten van het C.SIS);
SCH/Com-ex (97) 24 (ontwikkeling van het SIS);
SCH/Com-ex (97) 35 (wijziging van het Financieel Reglement voor het C.SIS);
SCH/Com-ex (98) 11 (C.SIS met 15/18 verbindingen);
SCH/Com-ex (99) 5 (Sirene-handboek);

d) wat betreft de bepalingen van de volgende verklaringen van het Uitvoerend Comité ingesteld bij de Schengenovereenkomst, voorzover deze verband houden met de bepalingen waaraan Ierland krachtens punt a) deelneemt:

- i) SCH/Com-ex (96) decl. 6, 2e herz. (verklaring inzake de uitlevering);
- ii) SCH/Com-ex (97) decl. 13, 2e herz. (ontvoering van minderjarigen);
- SCH/Com-ex (99) decl. 2 herz. (SIS-structuur).

Artikel 2

1. Het bevoegde ministerie bedoeld in artikel 65, lid 2, van de Schengenovereenkomst, is het ministerie van Justitie, Rechtsgelijkheid en Hervorming van het Recht.

2. Ierland neemt deel aan de volgende besluiten van de Raad:

- a) Besluit 2000/586/JBZ van de Raad van 28 september 2000 tot vaststelling van een procedure voor de wijziging van artikel 40, leden 4 en 5, artikel 41, lid 7, en artikel 65, lid 2, van de overeenkomst ter uitvoering van het Schengenakkoord van 14 juni 1985 betreffende de geleidelijke afschaffing van de controles aan de gemeenschappelijke grenzen ⁽¹⁾, voorzover dat besluit betrekking heeft op artikel 65, lid 2, van de Schengenovereenkomst van 1990;
- b) Richtlijn 2001/40/EG van de Raad van 28 mei 2001 betreffende de onderlinge erkenning van besluiten inzake de verwijdering van onderdanen van derde landen ⁽²⁾;
- c) Richtlijn 2001/51/EG van de Raad van 28 juni 2001 tot aanvulling van het bepaalde in artikel 26 van de overeenkomst ter uitvoering van het Akkoord van Schengen van 14 juni 1985 ⁽³⁾;

Artikel 3

De afgevaardigden in de bij artikel 115 van de Schengenovereenkomst ingestelde gemeenschappelijke controleautoriteit, die de nationale controleautoriteit van Ierland vertegenwoordigen, mogen in de gemeenschappelijke controleautoriteit niet deelnemen aan de stemming over aangelegenheden die verband houden met de toepassing van bepalingen van het Schengenacquis, of die op het Schengenacquis voortbouwen, waaraan Ierland niet deelneemt.

Artikel 4

1. Onverminderd artikel 6, lid 3, worden de in artikel 1 genoemde bepalingen tussen Ierland en de lidstaten en de andere staten waarvoor deze bepalingen reeds in werking zijn

gesteld, bij een besluit van de Raad in werking gesteld wanneer de voorwaarden voor de toepassing van die bepalingen in al die lidstaten en andere staten vervuld zijn. De Raad kan besluiten verschillende data vast te stellen voor het in werking stellen van de verschillende bepalingen per thematisch gebied.

2. Alvorens de in artikel 1 genoemde bepalingen in werking worden gesteld overeenkomstig bovenstaand lid 1, neemt de Raad een besluit over de nadere juridische en technische regelingen, onder meer bepalingen inzake gegevensbescherming, betreffende de deelneming van Ierland aan de bepalingen van artikel 1, punten a) ii) en iii), c) ii) en d) ii).

3. Besluiten krachtens de leden 1 en 2 worden genomen door de Raad, met eenparigheid van stemmen van zijn in artikel 1 van het Schengenprotocol genoemde leden en de vertegenwoordiger van de regering van Ierland. De vertegenwoordiger van de regering van het Verenigd Koninkrijk zal ook deelnemen aan de besluitvorming van de Raad uit hoofde van dit artikel.

Artikel 5

1. Ierland is gebonden door de volgende besluiten van de Raad:

- a) Besluit 1999/323/EG van de Raad van 3 mei 1999 houdende vaststelling van een financieel reglement met betrekking tot de budgettaire aspecten van het beheer door de secretaris-generaal van de Raad van de contracten die deze sluit als vertegenwoordiger van bepaalde lidstaten met betrekking tot de installatie en de werking van de „Help Desk Server” van de Management Unit en van het Sirenenetwerk fase II ⁽⁴⁾ en alle latere wijzigingen daarvan;
- b) Besluit 2000/265/EG van de Raad van 27 maart 2000 houdende vaststelling van een financieel reglement met betrekking tot de budgettaire aspecten van het beheer door de plaatsvervangend secretaris-generaal van de Raad van de overeenkomsten die deze sluit namens bepaalde lidstaten met betrekking tot de installatie en de werking van de communicatie-infrastructuur voor de Schengenomgeving „Sisnet” ⁽⁵⁾ en alle wijzigingen daarvan;
- c) Besluit 2000/777/EG van de Raad van 1 december 2000 inzake de inwerkingstelling van het Schengenacquis in Denemarken, Finland en Zweden, alsmede in IJsland en Noorwegen ⁽⁶⁾;
- d) Verordening (EG) nr. 2424/2001 van de Raad van 6 december 2001 betreffende de ontwikkeling van een Schengeninformatiesysteem van de tweede generatie (SIS II) ⁽⁷⁾;
- e) Besluit 2001/886/JBZ van de Raad van 6 december 2001 betreffende de ontwikkeling van een Schengeninformatiesysteem van de tweede generatie (SIS II) ⁽⁸⁾.

2. Ierland draagt de kosten van de technische realisatie van zijn gedeeltelijke deelneming aan de werking van het SIS.

Artikel 6

1. Dit besluit wordt bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Het wordt van kracht op 1 april 2002.

⁽¹⁾ PB L 248 van 3.10.2000, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 149 van 2.6.2001, blz. 34.

⁽³⁾ PB L 187 van 10.7.2001, blz. 45.

⁽⁴⁾ PB L 123 van 15.5.1999, blz. 51.

⁽⁵⁾ PB L 85 van 6.4.2000, blz. 12. Besluit laatstelijk gewijzigd bij Besluit 2000/664/EG (PB L 278 van 31.10.2000, blz. 24).

⁽⁶⁾ PB L 309 van 9.12.2000, blz. 24.

⁽⁷⁾ PB L 328 van 13.12.2001, blz. 4.

⁽⁸⁾ PB L 328 van 13.12.2001, blz. 1.

2. Vanaf de datum van aanneming van dit besluit wordt Ierland onherroepelijk geacht de voorzitter van de Raad krachtens artikel 5 van het Schengenprotocol in kennis te hebben gesteld van het feit dat het wenst deel te nemen aan alle voorstellen en initiatieven die voortbouwen op het in artikel 1 genoemde Schengenacquis.

3. Op het in artikel 1 genoemde Schengenacquis voortbouwende maatregelen die zijn vastgesteld vóór de aanneming van het in artikel 4, lid 1, bedoelde Raadsbesluit — ook de in artikel 2, lid 2, onder a) tot en met c), bedoelde maatregelen —, treden voor Ierland in werking op de datum of de data waarop de Raad krachtens artikel 4 besluit het in artikel 1 genoemde acquis voor Ierland in werking te stellen, tenzij in de maatregel zelf een latere datum wordt genoemd.

Gedaan te Brussel, 28 februari 2002.

Voor de Raad

De voorzitter

A. ACEBES PANIAGUA

BESCHIKKING VAN DE RAAD**van 28 februari 2002****betreffende de toekenning door de regering van de Franse Republiek van buitengewone nationale steun voor de distillatie van bepaalde producten van de wijnsector**

(2002/193/EG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 88, lid 2, derde alinea,

Gezien het verzoek dat op 21 januari 2002 door de regering van de Franse Republiek is ingediend,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Artikel 29 van Verordening (EG) nr. 1493/1999 van de Raad van 17 mei 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening van de wijnmarkt ⁽¹⁾ maakt steun van de Gemeenschap mogelijk voor de distillatie van wijn teneinde de wijnmarkt te ondersteunen en bijgevolg de continuïteit te bevorderen van de bevoorrading met distillatieproducten van wijn.
- (2) Artikel 30 van Verordening (EG) nr. 1493/1999 biedt de mogelijkheid een crisisdistillatiemaatregel te treffen indien er zich als gevolg van ernstige overschotten en/of kwaliteitsproblemen een uitzonderlijk geval van marktverstoring voordoet.
- (3) Het wijnoogstjaar 2000/2001 heeft in Frankrijk geleid tot een verslechtering van de marktsituatie; die werd gekenmerkt door een stijging van de voorraad tafelwijn en een terugval van de verkochte hoeveelheden in vergelijking met het wijnoogstjaar 1999/2000. Op 31 juli 2001 bedroeg de voorraad van deze soort wijn circa 17,5 miljoen hectoliter, een stijging met 62 % ten opzichte van de vorige twee wijnoogstjaren.
- (4) Deze situatie op de Franse wijnmarkt was ook het gevolg van een hogere productie in de Gemeenschap tijdens de laatste twee oogstjaren, ondanks een daling van de productie in Frankrijk in het wijnoogstjaar 2000/2001, en van een dalende vraag van de consumenten naar de tafelwijnen voor algemene consumptie, terwijl de landwijnen van bepaalde druivensoorten concurrentie onder vinden van de nieuwe productielanden.
- (5) Deze feiten liggen ten grondslag aan de bijzonder negatieve situatie van het wijnoogstjaar 2001/2002, die tot uiting kwam door een sterke daling van het inkomen en de prijzen in deze sector, respectievelijk - 18 % en - 25 %.
- (6) De toepassing van de distillatieregeling van genoemd artikel 29 heeft de Franse markt niet opnieuw in evenwicht kunnen brengen; dat was onder meer te wijten aan

het relatief lage aantal inschrijvingen tegen de voorgestelde prijs, aangezien de wijnprijzen op de Franse markt hoger blijven dan de prijs van deze distillatie, ondanks de verslechterde situatie, en aan de sterke daling van het aantal communautaire contracten.

- (7) Dit verstoorde evenwicht op de tafelwijnmarkt heeft de Franse regering ertoe gebracht om voor 4,5 miljoen hectoliter tafelwijn een verzoek om opening van een crisisdistillatie in te dienen krachtens artikel 30 van de verordening. De opening van deze crisisdistillatie behelst een prijs aan de producent. De vroeger vastgestelde prijs bedroeg 1,914 EUR/%vol/hl, volgens de Franse regering veel te laag om de markt weer in evenwicht te brengen.
- (8) Om deze situatie te verhelpen is de Franse regering van plan om binnen het contingent van 4 miljoen hectoliter, waarvan de opening op 8 februari 2002 door het Comité van beheer voor wijn op voorstel van de Commissie is goedgekeurd, buitengewone nationale steun toe te kennen aan producenten die wijn aanbieden voor de in artikel 30 van deze verordening bedoelde distillatie, waardoor de prijs aan de producent kan worden opgetrokken naar een niveau van ten hoogste 2,744 EUR/%vol/hl binnen de grens van een maximale kostprijs van deze maatregel, die op ongeveer EUR 39,84 miljoen wordt geraamd.
- (9) Er bestaan derhalve buitengewone omstandigheden op grond waarvan die steun, bij wijze van afwijking en voorzover hij strikt noodzakelijk is om de geconstateerde evenwichtsverstoring op te heffen, als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt kan worden beschouwd onder de in deze beschikking genoemde voorwaarden,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING VASTGESTELD:

Artikel 1

Als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt wordt beschouwd een buitengewone steun van de Franse regering voor de distillatie van 4 miljoen hectoliter tafelwijn op het Franse grondgebied voor een maximumbedrag van EUR 39,84 miljoen, ofwel het bedrag dat noodzakelijk is om de wijnprijs op EUR 2,744 per %vol/hectoliter te brengen in het kader van de toepassing van de crisisdistillatie op grond van artikel 30 van Verordening (EG) nr. 1493/1999.

⁽¹⁾ PB L 179 van 14.7.1999, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2585/2001 (PB L 345 van 29.12.2001, blz. 10).

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot de Franse Republiek.

Gedaan te Brussel, 28 februari 2002.

Voor de Raad

De voorzitter

A. ACEBES PANIAGUA

BESCHIKKING VAN DE RAAD**van 28 februari 2002****betreffende de toekenning door de regering van de Italiaanse Republiek van buitengewone nationale steun voor de distillatie van bepaalde producten van de wijnsector**

(2002/194/EG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 88, lid 2, derde alinea,

Gezien het verzoek dat op 31 januari 2002 door de regering van de Italiaanse Republiek is ingediend,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Artikel 29 van Verordening (EG) nr. 1493/1999 van de Raad van 17 mei 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening van de wijnmarkt ⁽¹⁾ maakt steun van de Gemeenschap mogelijk voor de distillatie van wijn teneinde de wijnmarkt te ondersteunen en bijgevolg de continuïteit te bevorderen van de bevoorrading met distillatieproducten van wijn.
- (2) Artikel 30 van Verordening (EG) nr. 1493/1999 biedt de mogelijkheid een crisistillatiemaatregel te treffen indien er zich als gevolg van ernstige overschotten en/of kwaliteitsproblemen een uitzonderlijk geval van marktverstoring voordoet.
- (3) Het wijnoogstjaar 2001/2002 wordt gekenmerkt door een crisissituatie die toegeschreven kan worden aan een gebrek aan evenwicht tussen vraag en aanbod. De oorzaken moeten niet zozeer gezocht worden in een productieoverschot, als wel in een te groot aanbod op de interne markt ten gevolge van de toename van de voorraden en de invoer van wijn uit derde landen. Op de Italiaanse markt waren vooral aanzienlijke overschotten van witte tafelwijn; de voorraden tafelwijn lagen 70 % hoger dan in 1999. Voorts is de gemiddelde prijs van dat soort wijnen ten opzichte van 1998/1999 met 23 % gedaald, hetgeen voor de producenten een aanzienlijke inkomstenverlaging betekent.
- (4) De in artikel 29 van Verordening (EG) nr. 1493/1999 bedoelde vrijwillige distillatie van tafelwijn om de bevoorrading van de drinkalcoholmarkt te garanderen heeft de situatie op de Italiaanse markt niet kunnen verbeteren omdat de gesloten contracten tweemaal het toegestane volume behelsden.
- (5) Dit verstoorde evenwicht op de tafelwijnmarkt heeft de Italiaanse regering ertoe gebracht om voor 5 miljoen hectoliter tafelwijn een verzoek om opening van een crisistillatie in te dienen krachtens artikel 30 van de verordening. De opening van deze crisistillatie behelst een prijs aan de producent. De vroeger vastgestelde prijs

bedroeg 1,914 EUR/% vol/hl, volgens de Italiaanse regering te laag om de markt werkelijk te saneren.

- (6) Om deze situatie te verhelpen is de Italiaanse regering van plan om binnen het contingent van 4 miljoen hectoliter, waarvan de opening op 8 februari 2002 door het Comité van beheer voor wijn op voorstel van de Commissie is goedgekeurd, buitengewone nationale steun toe te kennen aan producenten die wijn aanbieden voor de in artikel 30 van de verordening bedoelde distillatie, waardoor de prijs aan de producent kan worden opgetrokken tot ten hoogste 2,12 EUR/% vol/hl binnen de grens van een maximale kostprijs van deze nationale maatregel, die op ongeveer 8,27 miljoen euro wordt geraamd.
- (7) Er bestaan derhalve buitengewone omstandigheden op grond waarvan die steun, bij wijze van afwijking en voorzover hij strikt noodzakelijk is om de geconstateerde evenwichtsverstoring op te heffen, als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt kan worden beschouwd onder de in deze beschikking genoemde voorwaarden,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING VASTGESTELD:

Artikel 1

Als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt wordt beschouwd een buitengewone steun van de Italiaanse regering voor de distillatie van 4 miljoen hectoliter tafelwijn op het Italiaanse grondgebied voor een maximumbedrag van 8,27 miljoen EUR, ofwel het bedrag dat noodzakelijk is om de wijnprijs op 2,12 EUR/% vol/hl te brengen in het kader van de toepassing van de crisistillatie op grond van artikel 30 van Verordening (EG) nr. 1493/1999.

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot de Italiaanse Republiek.

Gedaan te Brussel, 28 februari 2002.

*Voor de Raad**De voorzitter*

A. ACEBES PANIAGUA

⁽¹⁾ PB L 179 van 14.7.1999, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2585/2001 (PB L 345 van 29.12.2001, blz. 10).

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 17 oktober 2001

betreffende de steunregeling die Italië voornemens is ten uitvoer te leggen ten gunste van de sectoren productie, verwerking en afzet van producten van bijlage I van het Verdrag (wet nr. 81 van de regio Sicilië van 7 november 1995)

(kennisgeving geschied onder nummer C(2001) 3060)

(Slechts de tekst in de Italiaanse taal is authentiek)

(2002/195/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 88, lid 2, eerste alinea,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1493/1999 van de Raad van 17 mei 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening van de wijnmarkt ⁽¹⁾,

Na de belanghebbenden overeenkomstig het genoemde artikel te hebben aangemaand hun opmerkingen te maken,

Overwegende hetgeen volgt:

I. PROCEDURE

- (1) Bij brief van 6 december 1995 hebben de Italiaanse autoriteiten de Commissie, overeenkomstig artikel 88, lid 3, van het Verdrag, kennis gegeven van regionale wet nr. 81 van de regio Sicilië van 7 november 1995 houdende financiële bepalingen voor het jaar 1995 (hierna „wet nr. 81/1995” genoemd), die betrekking heeft op de sectoren productie, verwerking en afzet van producten van bijlage I van het Verdrag. Bij brief van 2 mei 1996 hebben dezelfde autoriteiten de tekst van regionale wet nr. 18 van 6 april 1996 (hierna „wet nr. 18/1996” genoemd) „Steunmaatregelen voor de sectoren ondernemers en samenwerking tussen jongeren. Fonds voor de landbouwmechanisering (ESA). Wijziging van de voorschriften. Verlenging van de termijnen”, waarbij artikel 10 van wet nr. 81/1995 wordt gewijzigd, meegedeeld.
- (2) De in de wet nr. 81/1995 vervatte steunmaatregelen, waarvan de toepassing in afwachting van een beslissing van de Commissie overeenkomstig artikel 87 van het Verdrag is geschorst, zijn door het secretariaat-generaal van de Commissie geregistreerd:
 - onder nummer N 408/B/96 wat betreft wet nr. 81/1995 betreffende de sectoren productie, verwerking en de afzet van producten van bijlage I van het Verdrag, en
 - onder nummer N 408/A/96 wat betreft de steunmaatregelen voor de andere sectoren.

⁽¹⁾ PB L 179 van 14.7.1999, blz. 1. Zie overweging 36 van deze beschikking. Bij deze verordening wordt Verordening (EG) nr. 822/87 van de Raad van 16 maart 1987 houdende een gemeenschappelijke ordening van de wijnmarkt, tot intrekking van Verordening (EG) nr. 337/79 van de Raad van 5 februari 1979 houdende een gemeenschappelijke ordening van de wijnmarkt, zoals gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 454/80, ingetrokken.

- (3) De Commissie heeft, overeenkomstig de artikelen 87 en 88 van het Verdrag, steunmaatregel N 408/A/96 betreffende de steunmaatregelen die zijn vervat in wet nr. 81/1995 onderzocht en deze steunmaatregelen goedgekeurd (brief SG(97) D/07189 van de Commissie van 20 augustus 1997), indien en voorzover ze worden toegepast in andere sectoren dan de landbouw, de visserij en de aquacultuur. De toepassing van de in vorenvermelde wet vervatte steunmaatregelen in de sectoren landbouw, visserij en aquacultuur is door de Commissie onderzocht in het kader van steunmaatregel N 408/B/96.

Deze beschikking heeft geen betrekking op steunmaatregel N 408/A/96.

- (4) Aanvullende gegevens zijn verstrekt bij brief nr. 5657 van 9 augustus 1996, bij brief nr. 7382 van 30 oktober 1996, bij brief nr. 7694 van 13 november 1996 en bij brief nr. 2694 van 12 april 1996. Op grond van de door de Italiaanse autoriteiten verstrekte gegevens kan met zekerheid worden gesteld dat de artikelen 4 en 9 van wet nr. 81/1995 gelden voor de sectoren landbouw, visserij en aquacultuur, terwijl de Italiaanse autoriteiten, voor artikel 8, de door de Commissie gestelde vragen over de werkingssfeer van het artikel en inzonderheid over de toepassing ervan in de sectoren productie, verwerking en afzet van producten van bijlage I van het Verdrag, niet op afdoende wijze hebben beantwoord.
- (5) Bij brief van 23 januari 1997 heeft de Commissie Italië in kennis gesteld van haar besluit tot inleiding van de procedure van artikel 88, lid 2, van het Verdrag ten aanzien van deze steunmaatregel.
- (6) Het besluit van de Commissie tot inleiding van de procedure is in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* bekendgemaakt ⁽²⁾. De Commissie heeft de belanghebbenden uitgenodigd hun opmerkingen over de betrokken steunmaatregel kenbaar te maken.
- (7) De Italiaanse autoriteiten hebben opmerkingen ingediend bij brieven nrs. 3155 en 3899, respectievelijk van 8 mei en 12 juni 1997. De Commissie heeft geen opmerkingen terzake ontvangen van andere belanghebbenden.
- (8) De Italiaanse autoriteiten hebben bij brief nr. 9365 van 23 juli 2001, geregistreerd op 28 augustus 2001, verzocht om toepassing van artikel 7, lid 7, van Verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad van 22 maart 1999 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 93 van het EG-Verdrag ⁽³⁾, voor artikel 4 van wet nr. 81/1995, met andere woorden dat de Commissie binnen twee maanden na de datum van registratie van het verzoek een besluit neemt.
- (9) Deze beschikking heeft alleen betrekking op de toepasbaarheid van de steunmaatregelen in de sectoren van bijlage I van het Verdrag (namelijk landbouw, in de zin van de productie van basisproducten, de verwerking en de afzet van producten van de landbouw, de visserij en de aquacultuur).

II. BESCHRIJVING

- (10) De onderhavige beschikking heeft uitsluitend betrekking op de hierna beschreven maatregelen waarin is voorzien bij de artikelen 4, 8 en 9 van wet nr. 81/1995, voorzover zij van toepassing zijn op de producten van bijlage I van het Verdrag (landbouw- en visserijproducten). De toepassing van de bij wet nr. 81/1995 ingestelde maatregelen in andere sectoren dan landbouw, visserij en aquacultuur is overeenkomstig de artikelen 87 en 88 van het Verdrag door de Commissie onderzocht en goedgekeurd bij brief SG(97) D/07189 van 20 augustus 1997.
- (11) Artikel 4 van wet nr. 81/1995. Op grond van dit artikel mag de „Assessore regionale” (lid van de Regionale Raad) voor landbouwkassen de in artikel 78 van regionale wet nr. 25/1993 bedoelde steun verlenen aan wijnbouwers die op grond van Verordening (EEG) nr. 454/80 van de Raad ⁽⁴⁾ een herbeplantingsrecht hebben verworven en die, nadat zij door de droogte van 1988-1990 schade hadden geleden, de in Verordening (EEG) nr. 1442/88 van de Raad ⁽⁵⁾ bedoelde steun, waarvoor dezelfde toepassingsbepalingen gelden, hebben aangevraagd. Voor de bij dit artikel ingestelde steun is voor 1995 2 miljard ITL (ongeveer 1 miljoen EUR) toegekend.

⁽²⁾ PB C 88 van 19.3.1997, blz. 17.

⁽³⁾ PB L 83 van 27.3.1999, blz. 1.

⁽⁴⁾ Zie overweging 36 van deze beschikking.

⁽⁵⁾ Zie overweging 36 van deze beschikking.

De steun kan slechts worden verleend aan wijnbouwbedrijven die aan de drie in het artikel bepaalde voorwaarden voldoen, d.w.z.:

- i) die in het bezit zijn van een herbeplantingsrecht dat is verworven op grond van Verordening (EEG) nr. 454/80 ⁽⁶⁾;
- ii) die de betrokken herbeplantingsrechten niet hebben kunnen gebruiken wegens de droogte in de jaren 1988/1990;
- iii) die een aanvraag voor de bij Verordening (EEG) nr. 1442/88 ingestelde premie voor de definitieve stopzetting van wijnbouw op wijnbouwoppervlakten hebben ingediend.

Deze begunstigden komen in aanmerking voor de steun zoals bedoeld in artikel 78 van regionale wet nr. 25/1993, dat bepaalt dat wijnbouwbedrijven die een verzoek tot rooing en herbeplanting hebben ingediend en die door de droogte in de jaren 1988-1990 schade hebben geleden, in aanmerking kunnen komen voor de steun zoals bedoeld in Verordening (EEG) nr. 1442/88.

In feite is de steun bestemd om de onmogelijkheid voor de betrokken wijnbouwers om, als gevolg van de droogte, de herbeplantingsrechten waarvan de geldigheidstermijn afliep in de jaren waarin deze droogte zich heeft voorgedaan, uit te oefenen, te compenseren door hen de premies voor de definitieve stopzetting van de wijnbouw toe te kennen.

- (12) Wat artikel 4 betreft, heeft de Commissie in haar brief van 23 januari 1997, waarmee zij de procedure inleidde, de volgende argumenten aangevoerd die hierna in de overwegingen 13 tot en met 16 onverkort zijn overgenomen.
- (13) In Verordening (EEG) nr. 1442/88 ⁽⁷⁾, inzake de toekenning van premies voor definitieve stopzetting van de wijnbouw op wijnbouwareaal in de wijnoogstjaren 1988/1989 tot en met 1997/1998, is bepaald dat steun wordt verleend aan wijnbouwers die de wijnbouw definitief stopzetten ⁽⁸⁾ (de steun wordt gefinancierd door het EOGFL-Garantie). De stopzetting moet plaatsvinden volgens de in de verordening bepaalde voorwaarden. Overeenkomstig de derde overweging van de verordening wordt het bedrag van de premie gedifferentieerd naar gelang van de productiviteit van de betrokken percelen, teneinde zowel rekening te houden met de kosten van het rooien en het verlies van het herbeplantingsrecht als met de inkomensderving in de toekomst. Het is duidelijk dat de eerste voorwaarde waaraan moet worden voldaan, inhoudt dat de wijngaard wordt gerooid (artikel 4, lid 2, van de verordening luidt: „De premie wordt slechts toegekend na overlegging van een schriftelijke verklaring waarin de aanvrager zich ertoe verbindt om [...] de oppervlakten waarvoor de premie is aangevraagd te rooien of te doen rooien.”; artikel 6 van de verordening luidt: „De premie voor definitieve stopzetting wordt [...] uitbetaald, op voorwaarde evenwel dat de aanvrager het bewijs heeft geleverd dat de rooing effectief is uitgevoerd.”). De regionale autoriteiten lijken met de betrokken steunmaatregelen niet zozeer de bedoeling te hebben de stopzetting van de wijnbouw op momenteel geëxploiteerde percelen aan te moedigen (doel van Verordening (EEG) nr. 1442/88), dan wel de wijnbouwers een compensatie te verlenen voor het niet uitoefenen van hun recht op nieuwe aanplant. De Siciliaanse bepaling voorziet in de verlening van steun van hetzelfde type als de in Verordening (EEG) nr. 1442/88 bedoelde steun (die erop gericht is om bestaande wijngaarden te rooien en die berekend wordt op basis van het naar verwachting uit het rooien voortvloeiende nadeel) en vormt een tegenprestatie voor een „ontstaansfeit” dat niets gemeen heeft met het „ontstaansfeit” van de medegefinancierde steun. Afgaande op de wijze van berekening van de in de communautaire verordening bedoelde steun en het verschillende karakter van het ontstaansfeit voor beide gevallen (de regeling „Verordening (EEG) nr. 1442/88” en de betrokken regionale steun) zal de toekenning van de laatstgenoemde steun zeker leiden tot een overcompensatie van de door de begunstigden gedragen kosten.
- (14) Gezien het voorgaande kan niet worden gesteld dat de Siciliaanse bepaling een doel nastreeft dat „analoog” is aan dat van de communautaire regeling in de zin van artikel 19 van de betrokken verordening: „Deze verordening vormt geen beletsel voor de toekenning van op grond van de nationale voorschriften verleende steun waarmee hetzelfde doel wordt beoogd als met deze verordening. De toekenning van deze steun [...] wordt evenwel afhankelijk gesteld van het onderzoek ervan in het kader van de artikelen 92, 93 en 94 van het Verdrag.”. De bovenstaande overwegingen gelden voor die gevallen waarin het gaat om geldige rechten op nieuwe aanplant.

⁽⁶⁾ Artikel 4 van de regionale wet bevat onnauwkeurige juridische verwijzingen: een van de in het voornoemde artikel vervatte voorwaarden is namelijk dat de herbeplantingsrechten moeten zijn verworven op grond van Verordening (EEG) nr. 454/80. Op de datum van publicatie van de wet waren de bepalingen die bij Verordening (EEG) nr. 454/80 in Verordening (EEG) nr. 337/79 waren ingevoegd, niet meer van kracht sedert 1 april 1987 (datum waarop Verordening (EEG) nr. 822/87 in werking is getreden). De herbeplantingsrechten waren namelijk verworven op grond van Verordening (EEG) nr. 337/79.

⁽⁷⁾ Zie overweging 36 van deze beschikking.

⁽⁸⁾ PB L 132 van 28.5.1988, blz. 3. De geldigheidsduur van deze verordening is bij Verordening (EG) nr. 1595/96 van de Raad (PB L 206 van 16.8.1996, blz. 36) verlengd tot en met het wijnoogstjaar 1997/1998.

- (15) In dit geval zijn de in de betrokken regionale bepaling bedoelde rechten op nieuwe aanplant (verworven op grond van Verordening (EEG) nr. 337/79) niet eens geldig (omdat de maximale duur ervan in de vroegere gemeenschappelijke marktordening was vastgesteld op acht jaar en het „laatste” op grond van die bepaling verworven recht op nieuwe aanplant dus uiterlijk acht jaar na 31 maart 1987 is vervallen). De betrokken regionale steun lijkt er in wezen op gericht te zijn de in Verordening (EEG) nr. 1442/88 bedoelde steun (voor wijnbouwers die hun wijngaard rooien) te verlenen aan Siciliaanse wijnbouwers die op grond van Verordening (EEG) nr. 337/79 hun recht op nieuwe aanplant hadden verworven, maar die daarvan wegens de klimatologische omstandigheden in 1988-1990 geen gebruik hebben kunnen maken. Het gaat dus in feite om een compensatie achteraf voor het „verlies” van een recht op nieuwe aanplant waarvan geen gebruik meer kon worden gemaakt.
- (16) Men kan daarom stellen dat, wanneer er sprake is van een geldig recht op nieuwe aanplant, de steun van het type „Verordening (EEG) nr. 1442/88” de door de wijnbouwer gedragen kosten zou overtreffen, maar dat die steun, bij een juridisch niet bestaand recht op nieuwe aanplant, zonder meer volledig ongegrond zou zijn (d.w.z. dat er geen enkele tegenprestatie tegenover staat) en daarom beschouwd moet worden als steun voor de bedrijfsvoering, die in beginsel onverenigbaar is met de gemeenschappelijke markt. De bewuste steunmaatregel heeft betrekking op een sector waarop ook voor het stopzetten van de productie de regels van een gemeenschappelijke marktordening van toepassing zijn. Deze bepalingen vormen, volgens de vaste jurisprudentie van het Hof van Justitie, een volledig en afgerond geheel waaraan maatregelen van de lidstaten geen afbreuk mogen doen. Gezien het voorgaande lijkt de betrokken regionale steun in strijd te zijn met de communautaire bepalingen houdende een gemeenschappelijke ordening van de wijnmarkt (Verordening (EEG) nr. 822/87); de maatregel komt derhalve voor geen van de in artikel 93, lid 2 en lid 3, van het Verdrag vermelde uitzonderingen in aanmerking.
- (17) Artikel 8 van wet nr. 81/1995 bepaalt dat de middelen van het „revolving fund” bij CRIAS (Cassa regionale per il credito alle imprese artigiane), dat dient om de ambachtelijke bedrijven beheerskredieten te verstrekken, met 10 miljard ITL worden verhoogd.
- (18) In haar brief van 23 januari 1997 tot inleiding van de procedure heeft de Commissie zich gebaseerd op de overwegingen die hierna in de overwegingen 19 en 20 worden uiteengezet.
- (19) Het kan niet worden uitgesloten dat ook ambachtelijke bedrijven die werkzaam zijn in de sectoren productie, verwerking en afzet van producten van bijlage I van het Verdrag, in het toepassingsgebied van dit artikel vallen. De Commissie heeft de Italiaanse autoriteiten bij brief nr. 23927 van 17 juni 1996 verzocht te preciseren welke sectoren onder de definitie van „ambachtelijk bedrijf” vallen en met name mee te delen of ook de productie, verwerking en afzet van landbouwproducten daartoe worden gerekend. In hun antwoord in brief nr. 7382 van 30 oktober 1996 hebben de Italiaanse autoriteiten weliswaar verklaard dat landbouwbedrijven die werkzaam zijn in de sector productie van landbouwproducten niet voor deze fondsen in aanmerking komen, maar dat in de betrokken regio het begrip „ambachtelijk bedrijf” soms in wetteksten ad hoc zo is uitgelegd dat bepaalde activiteiten op het gebied van verwerking en afzet (bijvoorbeeld voor investeringen in de zuivelsector) daaronder vallen en dat bijgevolg voor de interpretatie van de bepaling moet worden verwezen naar nationale wet nr. 443 van 8 augustus 1985 (kaderwet voor de ambachtelijke sector). Deze wet sluit de bedrijven die landbouwproducten produceren uit van de definitie van „ambachtelijk bedrijf”. Gezien het voorgaande kan dus niet worden uitgesloten dat door CRIAS verstrekte beheerskredieten ook gaan naar landbouwbedrijven die werkzaam zijn in de sector verwerking en/of afzet van landbouwproducten. Daar het hier gaat om een nieuwe steunregeling, die van kracht blijft na 1 januari 1996 ⁽⁹⁾, zou ze moeten worden beoordeeld aan de hand van de kaderregeling inzake steunmaatregelen van de staten in de vorm van beheerskredieten ⁽¹⁰⁾, maar, aangezien er niet meer gegevens beschikbaar zijn, is een correcte evaluatie van deze maatregelen aan de hand van de voornoemde kaderregeling niet mogelijk. Daarom heeft de Commissie besloten ten aanzien van de in artikel 8 van wet nr. 81/1995 vervatte steunmaatregel de procedure van artikel 88 (thans artikel 93), lid 2, van het Verdrag in te leiden, voorzover deze maatregel van toepassing is op de productie en/of de verwerking en/of de afzet van de producten van bijlage I van het Verdrag (d.w.z. voorzover de uitsluiting van de „landbouwsector” uit de werkingssfeer niet voor alle activiteiten zou gelden).

⁽⁹⁾ Dit is de datum die door de Commissie is vastgesteld voor de toepassing van de nieuwe kaderregeling voor nationale steunmaatregelen in de vorm van beheerskredieten op „niet-bestaande steun” in de zin van artikel 88 (thans artikel 93), lid 1, van het Verdrag.

⁽¹⁰⁾ PB C 44 van 16.2.1996.

- (20) *Artikel 9 van wet nr. 81/1995.* Artikel 9 van wet nr. 81/1995 staat de in rubriek 05 voor het Regionaal Ministerie voor Samenwerking bedoelde uitgaven toe en verhoogt post 75826 van de regionale begroting met 3 miljard ITL. De Italiaanse autoriteiten hebben toegelicht dat de in artikel 9 van wet nr. 81/1995 bedoelde uitgaven worden aangewend voor de herfinanciering van de in regionale wet nr. 26 van 27 mei 1987 bedoelde steunmaatregelen die zijn onderzocht onder de nummers C 3/87 (goedgekeurd bij besluit van 21 oktober 1987) en C 45/87 (goedgekeurd bij besluit SG(88) D/12824 van 8 november 1988). Bij regionale wet nr. 25/1990, die in het kader van steundossier NN 27/92 is onderzocht en goedgekeurd door de Commissie (besluit SG(92) D/15059 van 3 november 1992), is wet nr. 26 van 27 mei 1987 verlengd en op enkele punten gewijzigd.
- (21) Op grond van de in overweging 22 vermelde overwegingen heeft de Commissie besloten de in artikel 88, lid 2, van het Verdrag bedoelde procedure in te leiden.
- (22) De vorengenoemde wetten, waarbij steunmaatregelen voor de visserijsector worden vastgesteld, zijn getoetst aan de richtsnoeren voor het onderzoek van de nationale steunmaatregelen in de visserijsector ⁽¹¹⁾, die bepalen dat de in Verordening (EEG) nr. 4028/86 van de Raad van 18 december 1986 inzake communautaire acties voor verbetering en aanpassing van de structuur van de visserij en de aquacultuur ⁽¹²⁾ bepaalde voorwaarden in acht moeten worden genomen. De Commissie beschikt niet over voldoende informatie om te kunnen beoordelen of de in het kader van wet nr. 81/1995 aan de visserijsector toegekende steun verenigbaar is met de wetgeving die gold op het tijdstip dat de maatregel is aangemeld, d.w.z. de richtsnoeren voor het onderzoek van de nationale steunmaatregelen in de visserij- en de aquacultuursector ⁽¹³⁾, waarin wordt verwezen naar de voorwaarden die zijn vermeld in Verordening (EG) nr. 3699/93 van de Raad van 21 december 1993 tot vaststelling van de criteria en de voorwaarden voor de structurele bijstand van de Gemeenschap in de sector visserij/aquacultuur en verwerking/afzet van de producten daarvan ⁽¹⁴⁾.

III. OPMERKINGEN VAN ITALIË

- (23) Bij brieven nrs. 3155 van 8 mei 1997 en 3899 van 12 juni 1997 hebben de Italiaanse autoriteiten opmerkingen ingediend, maar alleen met betrekking tot de artikelen 4 en 8 van wet nr. 81/1995. Inzonderheid met betrekking tot artikel 4 hebben de Italiaanse autoriteiten op de volgende feiten gewezen.
- (24) De betrokken wijnbouwers hebben niet de mogelijkheid gehad een recht dat zij reeds hadden verworven, te benutten, omdat het herbeplantingsrecht afliep in de jaren waarin zich rampzalige gebeurtenissen hebben voorgedaan. De bij wet nr. 25/1993 ingestelde regeling bood de mogelijkheid om de landbouwer te vergoeden voor het verlies van een verworven herbeplantingsrecht en voor het derven van een toekomstig inkomen, omdat het met Verordening (EEG) nr. 1442/88 ⁽¹⁵⁾ beoogde doel, namelijk een inkrimping van het wijnbouwpotentieel, hoe dan ook reeds was bereikt, zij het om niet door de wijnbouwers gewilde redenen.
- (25) De wijnbouwers hebben inderdaad wijngaarden gerooid, maar hebben geen overheidssteun ontvangen voor de kosten die hieraan voor hen verbonden waren. De autoriteiten stellen daarom voor, als methode voor het berekenen van de steun uit te gaan van de gemiddelde productie in de vijf wijnbouwjaar vóór dat van de rooiing voor het bepalen van het bij Verordening (EEG) nr. 1442/88 bedoelde niveau en de premie te betalen tegen de waarde van de ecu in het referentiewijnbouwjaar.
- (26) De regionale wet stelt als voorwaarde voor het toekennen van de premie dat er een herbeplantingsrecht moet bestaan dat binnen de vijf wijnbouwjaar volgende op dat van de rooiing had kunnen worden uitgeoefend, zonder enige toekenning van premies.
- (27) Met betrekking tot artikel 8 hebben de Italiaanse autoriteiten verklaard dat het „revolving fund” en de daarvoor beschikbare financiële middelen, die bij dat artikel zijn ingetrokken, zijn samengevoegd tot één enkel fonds dat afzonderlijk wordt beheerd en dat bestemd is voor interventies ten gunste van ambachtslieden, zoals bepaald bij artikel 64 van regionale wet nr. 6/1997. Bij de overmaking van de 10 miljard ITL (ongeveer 5 miljoen EUR) waarin is voorzien bij artikel 8, had het bevoegde regionale „Assessorato” (Regionale Raad) erop gewezen dat het wenselijk was deze overboeking uit te voeren „met de aanbeveling aan CRIAS om ambachtelijke bedrijven die werkzaam zijn in de sector productie of verwerking of afzet van producten uit de landbouwsector, van de steun uit te sluiten”.

⁽¹¹⁾ PB C 269 van 19.10.1985.

⁽¹²⁾ PB L 376 van 31.12.1986, blz. 7.

⁽¹³⁾ PB C 260 van 17.9.1994, blz. 3.

⁽¹⁴⁾ PB L 346 van 31.12.1993, blz. 1. Deze versie is geconsolideerd bij Verordening (EG) nr. 2468/98 (PB L 312 van 20.11.1998).

⁽¹⁵⁾ Zie overweging 36 van deze beschikking.

- (28) De Italiaanse autoriteiten hebben geen opmerkingen gemaakt met betrekking tot artikel 9 van wet nr. 81/1995.

IV. BEOORDELING

a) Artikel 4 van wet nr. 81/1995

- (29) Bij artikel 4 van wet nr. 81/1995 wordt een steunregeling ingesteld ten behoeve van landbouwers die een op grond van Verordening (EEG) nr. 454/80⁽¹⁶⁾ verworven herbeplantingsrecht bezitten, die door de droogte in 1988-1990 schade hebben geleden en die, onder dezelfde voorwaarden, een aanvraag voor de bij Verordening (EEG) nr. 1442/88⁽¹⁷⁾ ingestelde steun hebben ingediend.
- (30) Krachtens artikel 87, lid 1, van het Verdrag zijn steunmaatregelen van de staten of in welke vorm dan ook met staatsmiddelen bekostigd, die de mededinging door begunstiging van bepaalde ondernemingen of bepaalde producties vervalsen of dreigen te vervalsen, onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt, voorzover deze steun het handelsverkeer tussen de lidstaten ongunstig beïnvloedt. De Commissie is van oordeel dat in het onderhavige geval, voor alle betrokken maatregelen, de voorwaarden voor toepassing van artikel 87, lid 1, vervuld zijn. In artikel 71 van Verordening (EG) nr. 1493/1999, houdende een gemeenschappelijke ordening van de wijnmarkt, is bepaald dat de artikelen 87, 88 en 89 van het Verdrag van toepassing zijn op de productie en het in de handel brengen van onder die verordening begrepen producten.
- (31) Bij artikel 4 van de hier besproken wet wordt een steunregeling ingesteld om die wijnbouwers te vergoeden voor de schade die ze hebben geleden wegens de onmogelijkheid om een op grond van Verordening (EEG) nr. 337/79 verworven herbeplantingsrecht te benutten, die een aanvraag hebben ingediend om de bij Verordening (EEG) nr. 1442/88 ingestelde steun voor definitieve stopzetting van de wijnbouw te verkrijgen. De wijnbouwers aan wie de overheidssteun wordt toegekend, krijgen een economisch voordeel dat zij normaal, bij de gewone gang van zaken, niet zouden hebben ontvangen en zij verbeteren daardoor hun concurrentiepositie ten opzichte van de andere landbouwers in de Gemeenschap die een dergelijke steun niet ontvangen.
- (32) De steun beïnvloedt de mededinging en het handelsverkeer tussen de lidstaten. De begunstigden oefenen namelijk een economische activiteit uit in een sector waarvan de producten tussen de lidstaten worden verhandeld, namelijk de wijnsector. In 1995 had het intracommunautaire handelsverkeer van wijn namelijk betrekking op 31 346 000 hl en bedroeg de productie in de Europese Unie 12 152 848 000 hl, waarvan Italië er 58 776 000 voor zijn rekening nam (d.w.z. 38 % van de totale productie van de Europese Unie van de Twaalf). Bovendien bedraagt het aandeel van Italië in de wereldhandel voor wijn 34,1 %. Sicilië is een wijnproducerend gebied; in 1995 was 18 % van de totale Italiaanse wijnproductie geproduceerd in Italië (op een areaal van ongeveer 164 000 ha). De betrokken maatregel valt dus onder de definitie van een steunmaatregel van de staat, zoals bedoeld in artikel 87, lid 1.
- (33) Het verbod op het verlenen van staatssteun is niet onvoorwaardelijk. In dit geval zijn de in artikel 87, lid 2, van het Verdrag vermelde uitzonderingen duidelijk niet van toepassing en de Italiaanse autoriteiten hebben er trouwens ook geen beroep op gedaan. Volgens de beschikbare informatie kan de droogte ook niet worden beschouwd als een buitengewone gebeurtenis in de zin van artikel 87, lid 2, onder b). Gezien de aard van de aangemelde steunregeling is de enige uitzondering die in aanmerking zou kunnen komen die welke is bepaald in artikel 87, lid 3. Er dient derhalve te worden onderzocht of de toepassing van de betrokken steunmaatregelen in aanmerking komt voor deze uitzondering.
- (34) Artikel 4 van wet nr. 81/1995 bepaalt dat een steun wordt verleend aan wijnbouwers die in het bezit zijn van een herbeplantingsrecht dat zij hebben verworven op grond van Verordening (EEG) nr. 454/80, maar die dit recht niet hebben kunnen gebruiken wegens de droogte in 1988-1990 en die een verzoek hebben ingediend voor het verkrijgen van de bij Verordening (EEG) nr. 1442/88 ingestelde steun. De rechten waarnaar de Italiaanse autoriteiten verwijzen en die als onmisbare voorwaarde voor de toekenning van de steun gelden, zijn verkregen op grond van Verordening (EEG) nr. 337/79 houdende een gemeenschappelijke ordening van de wijnmarkt.

⁽¹⁶⁾ Zie overweging 36 van deze beschikking.

⁽¹⁷⁾ Zie overweging 36 van deze beschikking.

- (35) Aangezien de betrokken wet door de Italiaanse autoriteiten op de voorgeschreven wijze is aangemeld overeenkomstig artikel 88, lid 3, van het Verdrag, zijn voor de beoordeling ervan de regels die zijn vervat in de communautaire richtsnoeren voor staatssteun in de landbouwsector⁽¹⁸⁾ (hierna „de richtsnoeren” te noemen) van toepassing. Volgens punt 23.3 van de richtsnoeren worden deze richtsnoeren met ingang van 1 januari 2000 toegepast op nieuwe steunmaatregelen van de staten, met inbegrip van die welke door de lidstaten zijn aangemeld maar waarover de Commissie nog geen uitspraak heeft gedaan.
- (36) Bij Verordening (EG) nr. 1493/1999 zijn de vorige Verordening (EEG) nr. 822/87, houdende een gemeenschappelijke ordening van de wijnmarkt en tot intrekking van Verordening (EEG) nr. 337/79, en Verordening (EEG) nr. 1442/88, inzake de toekenning van premies voor definitieve stopzetting van de wijnbouw op wijnbouwareaal, ingetrokken. De herbeplantingsrechten zijn behandeld in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 1493/1999 en de premies voor stopzetting van de wijnbouw in de artikelen 8, 9 en 10.
- (37) Krachtens artikel 4 van Verordening (EG) nr. 1493/1999 kunnen herbeplantingsrechten worden verworven op twee manieren: het zijn hetzij soortgelijke rechten die zijn verworven op grond van eerdere communautaire of nationale wetgeving, hetzij rechten die door de lidstaten zijn toegekend aan producenten die de verplichting aangaan een met wijnstokken beplante oppervlakte te rooien vóór het eind van het derde jaar volgende op dat waarin de oppervlakte is beplant. De betrokken herbeplantingsrechten moeten daadwerkelijk zijn verworven op grond van een vroegere communautaire wetgeving; de bewoording van artikel 4 van wet nr. 81/1995 is op dat punt duidelijk (de steun kan slechts worden toegekend aan wijnbouwers die „een herbeplantingsrecht hadden verworven op grond van Verordening (EEG) nr. 454/80 en schade hadden geleden door de droogte in 1988-1990, en die, onder dezelfde voorwaarden, een aanvraag voor de bij Verordening (EEG) nr. 1442/88 ingestelde steun hebben ingediend”). Het is dus noodzakelijk te bewijzen dat deze rechten nog steeds geldig zijn en dat ze kunnen worden omgezet in premies voor definitieve stopzetting van de wijnbouw.
- (38) De betrokken wijnbouwbedrijven hebben kosten gehad voor het rooien van wijnbouwpercelen en hebben als tegenprestatie de mogelijkheid gekregen om herbeplantingsrechten uit te oefenen op eenzelfde oppervlakte of op gelijkwaardige oppervlakten. In het onderhavige geval zijn de herbeplantingsrechten (die zijn verworven op grond van Verordening (EEG) nr. 337/79⁽¹⁹⁾ echter niet meer geldig. In bijlage VI bis, onder C), van Verordening (EEG) nr. 454/80 is het herbeplantingsrecht namelijk gedefinieerd als „het recht om onder de bij deze verordening vastgestelde voorwaarden gedurende acht wijnoogstjaren volgende op het wijnoogstjaar waarin de naar behoren aangemelde rooiing heeft plaatsgevonden, op een gelijkwaardige oppervlakte, uitgedrukt in uitsluitend met wijnstokken beplante cultuurgrond, als de gerooide oppervlakte wijnstokken aan te planten”. Daar deze wijnbouwers de herbeplantingsrechten niet hebben uitgeoefend voordat de geldigheidsduur ervan is verstreken (de autoriteiten hebben verklaard dat de betrokken rechten afliepen in de jaren 1988-1990), waren de rechten niet meer geldig op het tijdstip dat de hier behandelde wet is aangemeld en zijn ze dus a fortiori niet meer geldig in de zin van artikel 4, eerste streepje, van Verordening (EG) nr. 1493/1999.
- (39) Aangezien de op basis van Verordening (EEG) nr. 337/79 verworven herbeplantingsrechten vervallen zijn, is een vergoeding van deze rechten dus een achteraf toegekende steun die onverenigbaar is met punt 3.6 van de richtsnoeren, dat bepaalt dat steun die achteraf wordt toegekend voor activiteiten die de begunstigde reeds heeft ondernomen, niet geacht worden het nodige stimulerende element in te houden, en moet een dergelijke steun als steun voor de bedrijfsvoering worden beschouwd die louter bedoeld is om de begunstigde van een financiële last te bevrijden. Daarom moet in alle steunregelingen — met uitzondering van steunregelingen waarbij het om schadevergoeding gaat — zijn bepaald dat geen steun kan worden toegekend voor werkzaamheden waarmee is begonnen of activiteiten die zijn ondernomen voordat bij de betrokken bevoegde autoriteit op behoorlijke wijze een steunaanvraag is ingediend.
- (40) Volgens de richtsnoeren is de enige achteraf toegekende steun die zou mogen worden verleend, voorzover is aangetoond dat hij verenigbaar is met de bepalingen van de gemeenschappelijke marktordening, die welke wordt verleend in het kader van steunregelingen waarbij het om schadevergoeding gaat. In het onderhavige geval moet dus worden nagegaan of punt 11 van de genoemde richtsnoeren, dat betrekking heeft op „steun ter vergoeding van schade aan de landbouwproductie of aan de landbouwproductiemiddelen”, van toepassing is in dit specifieke geval van steun om de landbouwers te vergoeden voor verliezen als gevolg van de slechte weersomstandigheden (de droogte in de periode 1988-1990). De Italiaanse autoriteiten hebben in hun brief nr. 3899 van 12 juni 1997

⁽¹⁸⁾ PB C 28 van 1.2.2000, blz. 2.

⁽¹⁹⁾ Zoals gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 454/80.

namelijk het niet uitoefenen van het herbeplantingsrecht (en dus de geleden schade) gekoppeld aan de natuurramp. Punt 11.1.2 van de richtsnoeren bepaalt evenwel dat de Commissie het belangrijk acht, om het risico voor vervalsing van de mededingingsvoorwaarden te voorkomen, dat, behoudens administratieve en begrotingsproblemen, steun om landbouwers voor schade aan de landbouwproductie te vergoeden, zo spoedig mogelijk na de schade toebrengende gebeurtenis wordt uitbetaald. Wanneer de steun pas verscheidene jaren na de betrokken gebeurtenis wordt uitbetaald, bestaat er een reëel gevaar dat deze steunbetaling dezelfde economische gevolgen zal hebben als steun voor de bedrijfsvoering. Dit is vooral het geval wanneer alsnog steun wordt uitgekeerd op basis van aanvragen waarvoor ten tijde van de schade geen behoorlijk bewijsmateriaal werd bijeengebracht. Daarom zal de Commissie, behoudens specifieke rechtvaardigingsgronden, die bijvoorbeeld de aard en de omvang van de gebeurtenis of het pas later of nog steeds optreden van de schade betreffen, haar goedkeuring onthouden aan steunvoornemens die meer dan drie jaar na de betrokken gebeurtenis worden aangemeld. In het onderhavige geval is deze termijn verstreken en hebben de autoriteiten geen enkel gegeven verstrekt om de draagwijdte en de aard van de gebeurtenis, noch om het pas later of nog steeds optreden van de schade — die een verlenging van de in de richtsnoeren vermelde termijn van drie jaar zou kunnen rechtvaardigen —, te beoordelen.

- (41) De steun kan zelfs niet worden beschouwd als een steun voor de sluiting van productie-, verwerkings- en afzetcapaciteit, zoals bedoeld in punt 9 van de richtsnoeren. Omdat deze steun niet als een zuivere steun voor de bedrijfsvoering aan de betrokken ondernemingen wordt beschouwd, moet kunnen worden aangetoond dat de steun in het belang van de sector als geheel is. Deze premie vergoedt de begunstigde Siciliaanse ondernemers voor een rooiing die bijna 13 jaar vóór de aanmelding van de steunmaatregel heeft plaatsgevonden, en zij heeft dus geen enkel stimulerend effect op de sector en moet dus gewoon worden beschouwd als een steun voor de bedrijfsvoering.
- (42) Een essentiële voorwaarde voor de toekenning van staatssteun in de landbouwsector is bovendien dat hij niet in strijd mag zijn met de regels van de gemeenschappelijke marktordening voor het betrokken product. De begunstigden van artikel 4 van wet nr. 81/1995 komen echter niet in aanmerking voor de premie voor definitieve stopzetting op grond van Verordening (EG) nr. 1493/1999. In titel II, hoofdstuk II, van Verordening (EG) nr. 1493/1999 (met name de artikelen 8 en 9) is bepaald dat overeenkomstig de bepalingen van dat hoofdstuk premies kunnen worden toegekend voor de definitieve stopzetting van de wijnbouw op een bepaalde oppervlakte. Volgens deze bepalingen kan de premie worden toegekend aan bedrijfshoofden die op wijnbouwoppervlakten wijndruiven telen. De betrokken wijnbouwers zouden geen aanvraag voor premies voor definitieve stopzetting van wijnbouw op grond van Verordening (EG) nr. 1493/1999 kunnen indienen, omdat de betrokken oppervlakten sedert het wijnbouwjaar 1981/1982 (uiterste datum voor het rooien) niet meer worden beteeld. Een aan de betrokken wijnbouwers uitgekeerde steun zou derhalve onverenigbaar zijn met de regels van de betrokken gemeenschappelijke marktordening.
- (43) Ook al zouden de artikelen 87, 88 en 89 volledig van toepassing zijn op de door de gemeenschappelijke marktordeningen bestreken sectoren, toch blijft de toepassing ondergeschikt aan de met de betrokken verordeningen vastgestelde regelingen. Met andere woorden, de bepalingen van de artikelen 87, 88 en 89 gaan niet boven die van de verordening tot instelling van de betrokken marktordening. De Commissie kan dus in geen geval een steun goedkeuren die onverenigbaar is met de bepalingen van een gemeenschappelijke marktordening of die de goede werking van de betrokken gemeenschappelijke marktordening zou belemmeren. Toekenning van de in artikel 4 van wet nr. 81/1995 bedoelde steun is strijdig met de voorschriften van de gemeenschappelijke ordening van de wijnmarkt, die zijn vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 1493/1999, zoals in de vorige overweging is aangetoond, en kan derhalve niet in aanmerking komen voor één van de in artikel 87, lid 3, van het Verdrag bedoelde uitzonderingen.
- (44) Ook als men deze steunregeling zou bekijken in het licht van de vóór de inwerkingtreding van Verordening (EG) nr. 1493/1999 geldende communautaire bepalingen, waarnaar in artikel 4 van wet nr. 81/1995 is verwezen (bepalingen op grond waarvan deze rechten waren verkregen), blijkt dat de in artikel 87, lid 3, van het Verdrag bedoelde uitzondering niet van toepassing is.
- (45) Artikel 4 van de betrokken wet heeft namelijk tot doel de wijnbouwers die herbeplantingsrechten zoals bedoeld in Verordening (EEG) nr. 337/79 hebben verworven (rechten die aflopen in de wijnbouwjaren 1988-1990, zoals door de autoriteiten is meegedeeld) en die een aanvraag voor premies voor de definitieve stopzetting van wijnbouw op wijnbouwareaal hebben ingediend, een steun toe te kennen om ze te vergoeden voor de materiële onmogelijkheid om deze rechten uit te oefenen. De communautaire wetgeving voorzag in twee mogelijkheden:
- de mogelijkheid om wijngaarden definitief te rooien, met als vergoeding de op grond van Verordening (EEG) nr. 1442/88 toegekende premies of

- de mogelijkheid om wijngaarden te rooien en daarmee herbeplantingsrechten te verkrijgen voor een gelijkwaardige oppervlakte als de gerooide oppervlakte, op grond van Verordening (EEG) nr. 337/79.

De betrokken bedrijfshoofden hadden oorspronkelijk voor de tweede mogelijkheid gekozen en ze hebben, als tegenprestatie voor het rooien, de mogelijkheid gekregen om opnieuw wijngaarden aan te planten.

- (46) Krachtens artikel 19 van Verordening (EEG) nr. 1442/88 is het mogelijk achteraf nationale steun te verlenen, op voorwaarde dat met deze steun dezelfde doelstellingen worden beoogd als met de verordening. Voorwaarde voor het verlenen van deze steun is dat de maatregelen worden getoetst aan de artikelen 87, 88 en 89 (thans de artikelen 92, 93 en 94) van het Verdrag. De voorwaarde voor het verlenen van aanvullende staatssteun was dus dat de steunregeling dezelfde doelstellingen moest hebben als Verordening (EEG) nr. 1442/88. De hier onderzochte wet voorziet in een vergoeding voor herbeplantingsrechten die de wijnbouwers bezaten, maar die zij wegens de droogte niet hadden kunnen uitoefenen. Het doel van de wet is dus niet hetzelfde als dat van Verordening (EEG) nr. 1442/88, omdat het niet uitoefenen van het herbeplantingsrecht niet kan worden gelijkgesteld met een definitieve stopzetting van de wijnbouw voor het doel en onder de voorwaarden die zijn bepaald in Verordening (EEG) nr. 1442/88. Bovendien zijn de uitvoeringsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 1442/88 niet nageleefd, omdat ten minste één van de voorwaarden sine qua non voor het verkrijgen van de premies voor definitieve stopzetting ontbreekt. Krachtens artikel 1, lid 1, van voornoemde verordening zijn de begunstigden van de premies voor definitieve stopzetting wijnbouwers waarvan het wijnbouwareaal bestemd is voor de productie van wijn, tafeldruiven, rozijnen en krenten of waarvan het wijnbouwareaal beplant is met een moederplantenopstand voor onderstammen, voorzover de rassen voorkomen in de indeling van de wijnstokrassen. De Siciliaanse wijnbouwers kunnen vanzelfsprekend niet tot deze categorie worden gerekend, omdat de oppervlakten waarvoor ze premies aanvragen, op het tijdstip van de indiening van de aanvraag niet waren beplant in de zin van Verordening (EEG) nr. 1442/88 (het rooien van wijngaarden, een essentiële voorwaarde voor het verkrijgen van herbeplantingsrechten, was reeds uitgevoerd).
- (47) Bovendien waren de herbeplantingsrechten, zoals in overweging 39 reeds is uiteengezet, in de wijnoogstjaren 1988-1990 vervallen en het waren dus ook op het tijdstip dat de maatregel is aangemeld geen geldige rechten meer. Daar de bij artikel 4 van wet nr. 81/1995 ingestelde steun tot doel heeft de wijnbouwers te vergoeden voor het verlies van herbeplantingsrechten die zij op de datum van de bekendmaking van de wet niet meer bezaten, is de steun een achteraf toegekende steun die strijdig is met de regelgeving van de gemeenschappelijke marktordening voor wijn die is vervat in Verordening (EEG) nr. 337/79, zoals gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 454/80. De Commissie moet derhalve besluiten dat de maatregel niet in aanmerking komt voor de in artikel 87, lid 3, van het Verdrag bedoelde uitzonderingen.

b) Artikel 8 van wet nr. 81/1995

- (48) Artikel 8 van wet nr. 81/1995 bepaalt dat de middelen van het „revolving fund” bij CRIAS, dat dient om aan ambachtelijke bedrijven beheerskredieten te verstrekken, met 10 miljard ITL worden verhoogd.
- (49) Bij artikel 8 van wet nr. 81/1995 wordt een steun, in de vorm van beheerskredieten, ingesteld ten behoeve van ambachtelijke bedrijven. Deze overheidsmiddelen worden toegekend zonder enige tegenprestatie van de ondernemingen die, dankzij deze kredieten, hun concurrentiepositie ten opzichte van andere landbouwers in de Gemeenschap die geen dergelijke steun ontvangen, verbeteren. Op grond van de beschikbare informatie kan niet worden uitgesloten dat deze steun ook zal worden verleend aan ondernemingen die zich bezighouden met de verwerking en de afzet van producten van bijlage I van het Verdrag. In artikel 51 van Verordening (EG) nr. 1257/1999 van de Raad van 17 mei 1999 inzake steun voor plattelandsontwikkeling uit het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL) en tot wijziging en intrekking van een aantal verordeningen ⁽²⁰⁾ is bepaald dat de artikelen 87 tot en met 89 van het Verdrag van toepassing zijn voor steun die door de lidstaten wordt verleend voor maatregelen ter ondersteuning van plattelandsontwikkeling.

⁽²⁰⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 80.

- (50) Het verbod op het toekennen van staatssteun is niet absoluut. In het onderhavige geval zijn de in artikel 87, lid 2, van het Verdrag bedoelde uitzonderingen echter niet van toepassing en de Italiaanse autoriteiten hebben er trouwens ook geen beroep op gedaan. Gezien de aard van de aangemelde regeling is de enige afwijking die eventueel zou kunnen worden toegepast, die welke is vermeld in artikel 87, lid 3.
- (51) Daar het gaat om beheerskredieten, moeten deze worden getoetst aan de mededeling van de Commissie inzake steunmaatregelen van de staten in de vorm van kortlopend krediet met rentesubsidie in de landbouw (beheerskredieten) ⁽²¹⁾ en aan de kaderregeling inzake steunmaatregelen van de staten voor beheerskredieten in de landbouw ⁽²²⁾. In hun opmerkingen hebben de Italiaanse autoriteiten niet voldoende gegevens verstrekt om met zekerheid uit te sluiten dat de bij dit artikel ingestelde steun niet ook kan worden verleend aan ambachtelijke bedrijven die actief zijn in de sectoren verwerking en afzet van producten van bijlage I van het Verdrag. Artikel 64 van wet nr. 6/1997, waarbij artikel 8 wordt ingetrokken, voorziet in een eenvoudige overdracht van de middelen die bestemd zijn voor beheerskredieten voor ambachtslieden, zonder dat verder wordt toegelicht op welke categorieën ambachtslieden de wet betrekking heeft.
- (52) In hun brief nr. 3155 van 8 mei 1997 hebben de Italiaanse autoriteiten verklaard dat zij op het tijdstip van de overdracht CRIAS hadden aanbevolen „de mogelijkheid om voor de steun in aanmerking te komen, uit te sluiten voor de ambachtelijke bedrijven die werkzaam zijn in de sectoren productie, verwerking of afzet van landbouwproducten”.
- (53) De waarde van een dergelijke aanbeveling is twijfelachtig: het feit dat een dergelijke aanbeveling wordt gedaan, wijst erop dat de mogelijkheid bestaat om beheerskredieten toe te kennen aan bedrijven die werkzaam zijn in de landbouwsector. Het bestaan van die mogelijkheid is trouwens niet ontkend door de Italiaanse autoriteiten die, in hun brief nr. 7382 van 30 oktober 1996, weliswaar als mogelijke begunstigen van de steun de ondernemingen uitsloten die werkzaam waren in de sector van de productie van grondstoffen, maar verklaarden dat in de betrokken regio het begrip „ambachtelijk bedrijf” soms in ad-hocwetteksten zo was uitgelegd dat bepaalde activiteiten op het gebied van verwerking en afzet (bv. voor investeringen in de zuivelsector) daaronder vielen. In het onderhavige geval moet, volgens de Italiaanse autoriteiten, worden verwezen naar de nationale kaderwet, wet nr. 443 van 8 augustus 1995, waarin, in artikel 3, een ambachtelijk bedrijf wordt gedefinieerd als [...] het bedrijf dat tot hoofddoel heeft de ontplooiing van een activiteit voor de productie van goederen en diensten, zelfs van halffabrikaten, of de levering van diensten, met uitsluiting van landbouwactiviteiten [...]. Op grond van de tekst van de wet kan niet worden geconcludeerd dat deze uitsluiting ook geldt voor ambachtelijke landbouwbedrijven die actief zijn op het gebied van de verwerking en/of de afzet van landbouwproducten.
- (54) Als men erkent dat het, op grond van artikel 8, mogelijk is beheerskredieten te verlenen aan bedrijven die werkzaam zijn op het gebied van de verwerking en/of de afzet van landbouwproducten, moet de juridische waarde van de „aanbeveling” van de regionale autoriteiten worden geëvalueerd, d.w.z. of een dergelijke aanbeveling voldoende waarborgen biedt om met zekerheid te kunnen stellen dat geen enkel bedrijf dat zich bezighoudt met de productie, de verwerking en/of de afzet van producten van bijlage I van het Verdrag, in aanmerking komt voor het in artikel 8 bedoelde krediet. Uit de hierboven aangehaalde brief blijkt dat het bevoegde regionale „Assessorato”, bij het overmaken van de financiële middelen, „op de wenselijkheid heeft gewezen” om bij het overmaken van de betrokken middelen de aanbeveling te doen dat ambachtelijke bedrijven die werkzaam zijn in de sector productie, verwerking en/of afzet van landbouwproducten zouden worden uitgesloten. Een dergelijke formulering maakt duidelijk dat deze aanbeveling niet dwingend was.
- (55) Uit het voorgaande blijkt dat het niet uitgesloten is dat de regeling ook kan gelden voor ambachtelijke bedrijven die werkzaam zijn in de sector verwerking en/of afzet van landbouwproducten. Daarom moet dit artikel worden getoetst aan de richtsnoeren, de mededeling van de Commissie inzake steunmaatregelen van de staten in de vorm van kortlopend krediet met rentesubsidie in de landbouw (beheerskredieten) en de kaderregeling inzake steunmaatregelen van de staten voor beheerskredieten in de landbouw. Met name in de mededeling van de Commissie inzake steunmaatregelen van de staten in de vorm van kortlopend krediet met rentesubsidie in de landbouw is, in punt A, bepaald dat de Commissie erkent dat beheerskredieten steun voor de bedrijfsvoering zijn die slechts uitzonderlijk kan worden toegekend wegens de concurrentiedistorsies die hij kan veroorzaken. Deze steun kan derhalve slechts worden toegekend indien de in vorenvermelde documenten bepaalde voorwaarden strikt worden nageleefd.

⁽²¹⁾ PB C 44 van 16.2.1996, blz. 2.

⁽²²⁾ SG(97) D/10801 van 19.12.1997.

- (56) In de vorenvermelde communautaire regelgeving inzake beheerskredieten is duidelijk vermeld dat beheerskredieten steun voor de bedrijfsvoering zijn die slechts op bepaalde welomschreven voorwaarden mogen worden toegekend. Zo moeten met name, volgens de punten B en C van vorenvermelde mededeling, alle ondernemers uit de regio, zonder discriminatie en zonder verwijzing naar de aard van de landbouwactiviteit waarvoor de landbouwer het krediet nodig heeft, voor de beheerskredieten in aanmerking komen. De overheid moet duidelijk de benadeelden in de sector aanwijzen, aan de hand van het verschil tussen de rente die aan een typische ondernemer in de landbouwsector wordt aangerekend, en de rente die in andere bedrijfstakken in de betrokken lidstaat wordt betaald voor niet voor investeringen bestemd kortlopend krediet voor een vergelijkbaar bedrag per marktdeelnemer. De omvang van de leningen mag voor een begunstigde nooit meer bedragen dan het bedrag aan kasmiddelen dat nodig is om de productiekosten te dekken die ontstaan voordat hij inkomsten uit de verkoop van de betrokken producten ontvangt. In geen geval mag de steun verband houden met specifieke afzet of productie. Alleen als deze voorwaarden strikt zijn nageleefd, kunnen beheerskredieten worden toegekend. De Italiaanse autoriteiten hebben over dit aspect van de zaak geen enkele informatie verstrekt.
- (57) Om bovenvermelde redenen moet de bij artikel 8 ingestelde steun worden beschouwd als steun voor de bedrijfsvoering. Volgens punt 3.5 van de richtsnoeren moeten steunmaatregelen in de sector productie, verwerking en afzet van producten van bijlage I van het Verdrag, om als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt te kunnen worden beschouwd, een stimulerend element inhouden of een tegenprestatie van de begunstigten vergen. Tenzij communautaire voorschriften of deze richtsnoeren uitdrukkelijk in uitzonderingen voorzien, moet eenzijdige staatssteun die louter bedoeld is om de financiële situatie van producenten te verbeteren, maar op geen enkele wijze tot de ontwikkeling van de sector bijdraagt, en vooral steun die uitsluitend op grond van prijzen, hoeveelheden, productie-eenheden of eenheden van de productiemiddelen wordt toegekend, als steun voor de bedrijfsvoering worden beschouwd die met de gemeenschappelijke markt onverenigbaar is. Bovendien zal dergelijke steun alleen al door zijn aard waarschijnlijk een verstorende factor zijn voor de mechanismen van de gemeenschappelijke marktordeningen.
- (58) Daar de maatregel betrekking heeft op beheerskredieten die, op grond van hun aard, moeten worden beschouwd als kredieten voor de bedrijfsvoering, moet de Commissie besluiten dat de maatregel niet in aanmerking kan komen voor één van de in artikel 87, lid 3, van het Verdrag bedoelde uitzonderingen, voorzover dat artikel van toepassing is op ondernemingen die werkzaam zijn in de sectoren productie, verwerking en afzet van producten van bijlage I van het Verdrag.

c) Artikel 9 van wet nr. 81/1995

- (59) Artikel 9 van wet nr. 81/1995 staat de in rubriek 05 van het Regionaal Ministerie voor Samenwerking vermelde uitgaven toe en verhoogt post 75826 van de regionale begroting met 3 miljard ITL.
- (60) De betrokken regionale steun wordt toegekend met het oog op de herfinanciering van uitgaven die reeds zijn toegekend en door de Commissie zijn goedgekeurd in het kader van de steunmaatregelen van regionale wet nr. 26 van 27 mei 1987, die zijn onderzocht onder de nummers C 3/87 (goedgekeurd bij besluit van 21 oktober 1987) en C 45/87 (goedgekeurd bij besluit SG(88) D/12824 van 8 november 1988). Voor deze twee steunmaatregelen was geconstateerd dat ze een element staatssteun bevatten.
- (61) Het verbod op het verlenen van staatssteun is niet absoluut. In het onderhavige geval zijn de in artikel 87, lid 2, van het Verdrag vermelde uitzonderingen niet toepasbaar en de Italiaanse autoriteiten hebben er ook geen beroep op gedaan. Gezien de aard van de aangemelde steunregeling is de enige uitzondering die ervoor zou kunnen worden toegepast die welke is vermeld in artikel 87, lid 3, van het Verdrag.
- (62) De bij artikel 9 ingestelde steunmaatregelen moeten worden getoetst aan de richtsnoeren die zijn bekendgemaakt in PB C 19 van 20 januari 2001, die verwijzen naar Verordening (EG) nr. 2792/1999 van de Raad betreffende de structurele acties van de Gemeenschap. De Commissie beschikt nog steeds niet over voldoende informatie om de in dit artikel bedoelde steunmaatregelen te kunnen beoordelen. Daarom moet Italië worden aangemaand de voor de beoordeling van deze maatregelen noodzakelijke gegevens mee te delen, opdat de Commissie met kennis van zaken een besluit kan nemen. Indien Italië geen gevolg aan deze aanmaning zou geven, zal de Commissie, overeenkomstig artikel 13 van Verordening (EG) nr. 659/1999, een beslissing treffen op basis van de gegevens waarover zij beschikt.

V. CONCLUSIES

- (63) Overeenkomstig artikel 7, lid 7, van Verordening (EG) nr. 659/1999 geeft de Commissie, op verzoek van de betrokken lidstaat, binnen twee maanden een beschikking op basis van de informatie waarover zij beschikt. In voorkomend geval geeft de Commissie, wanneer de verstrekte informatie niet toereikend is om de verenigbaarheid vast te stellen, een negatieve beschikking.
- (64) Gezien het vorenstaande kan de Commissie besluiten dat de steunmaatregelen waarin is voorzien bij de artikelen 4 en 8 van de onderzochte regionale wet, voorzover ze van toepassing zijn in de landbouwsector, steunmaatregelen van de staten in de zin van artikel 87, lid 1, van het Verdrag zijn ten aanzien waarvan geen enkele van de in artikel 87, lid 3, bedoelde uitzonderingen kan worden toegepast,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De steunmaatregel die Italië voornemens is ten uitvoer te leggen op grond van de artikelen 4 en 8 van wet nr. 81 van de regio Sicilië van 7 november 1995 ten gunste van de sectoren productie, verwerking en afzet van producten van bijlage I van het Verdrag, met uitzondering van visserij- en aquacultuurproducten, zijn onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt.

Italië mag deze steunmaatregelen derhalve niet ten uitvoer leggen.

Artikel 2

Italië deelt de Commissie binnen twee maanden vanaf de kennisgeving van deze beschikking mee welke maatregelen het heeft genomen om hieraan te voldoen.

Artikel 3

Wat de sector visserij en aquacultuur betreft, maant de Commissie Italië, overeenkomstig artikel 10, lid 3, van Verordening (EG) nr. 659/1999, aan haar binnen één maand de volgende gegevens mee te delen:

- de lijst en de beschrijving van de bij regionale wet nr. 26 van 27 mei 1987 ingestelde steunmaatregelen die zullen worden geherfinancierd in het kader van artikel 9 van regionale wet nr. 81 van 8 november 1995,
- de gedetailleerde voorwaarden waarop deze steun wordt verleend: de juiste aard, intensiteit, voorwaarden in verband met de cumulering met andere steunregelingen, enz.

Artikel 4

Deze beschikking is gericht tot de Italiaanse Republiek.

Gedaan te Brussel, 17 oktober 2001.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

RECTIFICATIES

Besluit 2001/822/EG van de Raad van 27 november 2001 betreffende de associatie van de LGO met de Europese Economische Gemeenschap („LGO-besluit”)

(Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen L 314 van 30 november 2001)

Schutblad en bladzijde 1, titel:

in plaats van: „... Europese Economische Gemeenschap ...”

te lezen: „...Europese Gemeenschap ...”.

Bladzijde 23, artikel 62:

in plaats van: „Vóór 31 december 2007 ...”

te lezen: „Vóór 31 december 2011 ...”.
